

ЩЕ БЪДЕ ЛИ ИСЛЯМЪТ НАШЕТО БЪДЕЩЕ?

ОТКЪСИ ОТ

ИЗСЛЕДВАНЕ НА БИБЛЕЙСКАТА И ИСЛЯМСКАТА ЕСХАТОЛОГИЯ

От Джоул Ричардсън

МАХДИ: ОЧАКВАНИЯТ МЕСИЯ НА ИСЛЯМА – 4та част

Сред големите знамения най-очакваното и централно знамение, което очакват мюсюлманите, е идването на човек, известен като „Махди”. На арабски език *ал-Махди* означава, „Воденият”. [1] Мюсюлманите-шиити го наричат и *Сахиб Ал-Заман* или *Ал-Махди ал-Мунтадар*, което в превод означава „Господарят на времето” и „Воденият/Очакваният”. Махди е първото от големите знамения. Това се потвърждава от Ибн Катир, известен мюсюлмански учен от осми век:

След появата и увеличаването на броя на по-малките знамения за Часа, човечеството ще е достигнало етапа на голямото страдание. След това ще се появи очакваният Махди; Той е първото от по-големите ясни знамения за Часа. [2]

Идването на Махди е най-важният елемент във всички разкази за Последните времена в исляма. Идването на Махди е толкова важно в ислямските есхатологични очаквания, че някои мюсюлмански учени дори не засягат темата за „Малките Знамения” като такива, но вместо това ги причисляват към „Знаменията, придружаващи Махди”. [3] Въпреки че има някои различия във вярванията между сунити и шиити (двете основни направления в исляма – б.пр.) и че определени кръгове сред сунитите напълно го отричат, общото вярване в Махди не е характерен само за отделно направление в исляма въпрос, но това е нещо универсално сред повечето мюсюлмани. Според шейх Мухамад Хишам Кабани, председател на Върховния съвет на мюсюлманите в САЩ:

Идването на Махди е установена доктрина и за мюсюлманите сунити и за мюсюлманите шиити, а всъщност и за цялото човечество. [4]

Аятоллах Бакир ал-Садр и Аятоллах Мургада Мутахари, двама учени от мюсюлманите шиити, в своята книга *Очакваният Спасител (The Awaited Savior)* описват Махди по този начин:

Фигура, по-легендарна от тази на Махди – Очакваният Спасител, не е виждана досега в историята на човечеството. Нишките на световните събития са изтъкали много прекрасни модели в човешкия живот, но образецът на Махди стои високо над всеки друг образец. Той е визията, която са имали всички визионери в историята. Той е мечтата на всички мечтатели по света. За окончателното спасение на човечеството той е Пътеводната звезда на надеждата, върху която хората са спрели своя поглед... В това търсене на истината за Махди няма разлика между отделните класи, вероизповедания или страни. Това търсене е универсално – точно така, както и Махди е универсален. Той сияе високо над тесните стени, в които човечеството се моделира и разделя. Той принадлежи на всички. И все пак, в крайна сметка, какво точно е Махди? Със сигурност това е големият въпрос, който мислещите хора по целия свят биха искали да зададат. [5]

Всъщност кой точно е този „Очакваният”, за когото копнее ислямският свят, и какво толкова прави той, че да го държи в такова състояние на нетърпеливо очакване? Тази глава ще се опита да даде цялостен отговор на този въпрос, предимно като се позовава на различни ислямски традиции и тълкувания на мюсюлмански учени, които ги изучават. Бих искал да ви насърча да отделите време, за да прочетете всеки един цитат поотделно. Точно в тези препратки намираме очертаването на едно от централните вярвания и горещи желания на голяма част от тези 1,3 милиарда мюсюлмани, с които понастоящем живеем на земята. Тези от нас, които искат едно по-дълбоко разбиране на един от най-съществените духовни фактори, които оказват влияние на света днес, трябва да обърнат още по-голямо внимание на това...

МЕСИЯТА В ИСЛЯМА

Казано с най-прости думи, Махди е Месията в исляма, или Спасителят. Въпреки че истинските термини „Месия” и „Месианизъм” имат много ясни юдео-християнски корени, професор Абдулазиз Абдулхюсеин Сахедина от Университета във Вирджиния се съгласява, че тези термини се използват по подходящ начин в един ислямски контекст, когато се отнасят за Махди. В своя научен труд по тази тема *Ислямски Месианизъм (Islamic Messianism)*, Сахедина доразвива тезата си по този начин:

Терминът „месианизъм” в ислямския контекст често се използва, за да се преведе важната идея за една есхатологична фигура – Махди, която в *качеството си на предопределения водач „ще се издигне” да започне една голяма социална трансформация, за да възстанови и коригира всички неща под Божието ръководство. Така Месията в исляма възплава стремежите на неговите последователи за възстановяването на чистотата на вярата, което ще донесе истина и непокарено ръководство за цялото човечество, създавайки справедлив социален ред и свободен от угнетение свят, в който откровението на исляма ще бъде нормата за всички народи. [6]

Затова е честно да се каже, че „издигането” на Махди за голяма част от мюсюлманите е това, което е завръщането на Исус за християните. Въпреки че християните чакат завръщането на Исус Месията да изпълни всички Божии пророчески обещания към Божия народ, мюсюлманите чакат появата на Махди да изпълни тези цели. Шейх Кабани също идентифицира Махди като най-важната месианска фигура в исляма:

Евреите очакват Месията, християните очакват Исус, а мюсюлманите очакват и Махди, и Исус. Всички религии ги описват като хора, идващи да спасят света. [7]

МЪЖ ОТ СЕМЕЙСТВОТО НА МОХАМЕД

Първото и най-често цитирано ислямско вярване по отношение на Махди е традицията, която твърди, че Махди ще произлезе от семейството на Мохамед и ще носи името на Мохамед:

Светът няма да премине, докато мъж от моя дом, чието име ще бъде като моето име, не управлява над арабите. [8]

Пророкът каза: Махди ще бъде от моя дом, от потомците на Фатима [дъщерята на Мохамед]. [9]

УНИВЕРСАЛЕН ВОДАЧ ЗА ВСИЧКИ МЮСЮЛМАНИ

Из целия ислямски свят днес има призив за възстановяване на ислямския халифат. Халифът (*Калифа*) в исляма може да се разглежда като подобна на Папата личност при мюсюлманите. Халифът се смята за наместник на Аллах на земята. Важно е да се разбере, че когато мюсюлманите призовават за възстановяване на халифата, те всъщност призовават Махди. Понеже Махди е очакваният последен халиф на исляма. И като такъв мюсюлманите, където и да са те, ще трябва да последват Махди.

Ако го видите, идете и му се закълнете във вярност, дори ако трябва да пълзите по леда, защото той е Наместникът (*Калифа*) на Аллах, Махди. [10]

Той ще проправи път и ще установи управлението на дома [или общността] на Мохамед... *Всеки последовател ще бъде длъжен да го подкрепи.* [11]

ВЛАДЕТЕЛЯТ НА СВЕТА

Вярва се, че Махди е бъдещият водач в мюсюлманския свят, който ще владее не само над ислямския свят, но и над немюсюлманския. Говори се, че Махди ще застане начело на една световна революция, която ще установи нов ислямски световен ред по цялата земя:

Махди ще установи честността и справедливостта в света и ще премахне злото и покварата. Той ще се бори срещу враговете на мюсюлманите, които биха победили. [12]

Той ще се появи отново в определен ден и тогава ще се бори срещу силите на злото, ще застане начело на една световна революция и установи нов световен ред, основан на справедливост, правда и добродетелност...най-после праведните ще вземат управлението на света в свои ръце и ислямът ще победи всички религии. [13]

Той е предвестникът на победата на истината и падането на всички тирани. Той възвестява края на несправедливостта и угнетението и началото на последното изгряване на слънцето на исляма, което никога повече няма да залезе и което ще осигури щастие и възвисяване на човечеството... Махди е едно от ясните знамения на Аллах, което скоро ще бъде явно за всички. [14]

Средствата и методите на Махди за осъществяване на тази световна революция ще включват многобройни военни кампании или свещени войни (*джихад*). Въпреки че някои мюсюлмани вярват, че голяма част от немюсюлманите по света ще се обърнат към исляма по мирен начин по време на управлението на Махди, повечето традиции описват идването на немюсюлманския свят при исляма като резултат от завладяването му от Махди. Абдуалрахман Келани, автор на *Последният Апокалипсис (The Last Apocalypse)* описва многобройните битки на Махди:

ал-Махди ще приема клетва за вярност като Халиф за мюсюлманите. Той ще поведе мюсюлманите в много битки на *джихад*. Управлението му ще бъде халифат, който следва водителството на Пророка. По време на управлението на Махди ще се състоят много битки между мюсюлманите и неверниците... [15]

Дори Харун Яхя, умерен и много популярен мюсюлмански автор, споменава за нашествията на Махди по много немюсюлмански земи:

Махди ще завладява всички места между Изтока и Запада. [16]

АРМИЯТА НА ЧЕРНИТЕ ФЛАГОВЕ

Казва се, че установяването на господството на Махди ще се предхожда от армия от Изтока, която ще носи черни знамена или бойни знамена. Шейх Кабани уточнява:

Хадисите посочват, че черни знамена, идващи от областта Хорасан, ще отбелязват скорошната поява на Махди. Хорасан е в днешен Иран и някои учени казват, че този хадис означава, че когато черните знамена се появят от централна Азия, т.е. от посоката на Хорасан, тогава непременно ще се появи и Махди. [17]

Друга традиция посочва:

Пратеникът на Аллах каза: Черните знамена ще дойдат от Изтока и сърцата им ще бъдат твърди като желязо. Който ги чуе, трябва да се присъедини към тях и да се закълне във вярност, дори ако това означава да пълзи по снега. [18]

В исляма има два знамена. Единият е бял, а другият е черен. По двата знамена са написани на арабски думите: „Няма друг Бог освен Аллах и Мохамед е неговия пророк”. Белият знаменен е нарича Ал-Лива (*Al-Liwa*) и служи като знак за предводителя на мюсюлманската армия и това е знаменето на ислямската държава. Черният знаменен е нарича Ар-Рая (*Ar-Raya*) и се използва от мюсюлманската армия. Той се нарича още и „знаменето на джихад”, и се носи в битката. Единият знаменен е държавен, а другият е военен. [19] Когато Мохамед се върнал в родния си град Мека, след като е бил в изгнание осем години, той се върнал като завоевател. С него имало десет хиляди мюсюлмански войници. Те носели черни знамена. На знамената била написана само една дума на арабски език – *наказание*. [20]

Веднъж говорех с една група млади мъже мюсюлмани и им зададох няколко въпроса. Попитах ги дали войските на Америка и Израел, които очевидно превъзхождат войската, на която и да е ислямска нация, биха представлявали трудност за повечето мюсюлмани. Тогава един от тези мъже много се ядоса на моя въпрос и каза рязко: „Вие, американците и ционистите по-добре се пригответе, защото черните знамена идват!” По онова време нямаше никаква представа за какво говореше той. По-късно научих значението на тези думи.

ЗАВЛАДЯВАНЕТО НА ИЗРАЕЛ

Ислямската традиция описва Махди като личност, която се присъединява към армията от мюсюлмански войници, които носят черните знамена. После Махди ще поведе тази армия към Израел и отново ще го завладее за исляма. Евреите ще бъдат избивани, докато остане само една малка част от тях и Ерусалим ще се превърне в мястото, откъдето Махди ще управлява цялата земя.

Пратеникът на Аллах [Мохамед] каза: „Армии, носещи черни знамена, ще дойдат от Хорасан. Никаква сила няма да може да ги спре и накрая те ще стигнат до Еела (Бейтул Макдас в Ерусалим), където ще издигнат знамената си”. [21]

Тук е важно да се обърне внимание на горепосочената препратка „*Бейтул Макдас*”. На арабски език това означава „свещеният дом”. Това се отнася за джамията „Куполът на скалата” и се намира на Храмовия хълм в Ерусалим.

Египетските автори Мохамед ибн Иззат и Мохамед ‘Ариф коментират горепосочената традиция по един особено злобен начин:

Махди ще победи и ще унищожи онези свине и кучета и идолите по това време, така че ще има още един халифат, основан на пророчествата, както посочва хадиса... *Ерусалим ще бъде мястото на правилно ръководения халифат и центъра на ислямското управление, начело на което ще бъде имам ал-Махди...* Така ще се отмени водачеството на евреите... и ще се сложи край на господството на сатаните, които изсипват зло в хората и пораждат поквара по земята, като ги правят роби на лъжливи идоли и управляват света по закони, които са различни от Шариат [ислямския закон] на Господаря на световите (Курсивът е мой – б.а.). [22]

Има една много известна традиция, която често се цитира в ислямския свят и която говори за военните кампании на Махди срещу Израел. Тази традиция е и противна и много сериозна:

Пророкът каза... Последният Час няма да дойде, докато мюсюлманите не се бият срещу евреите и мюсюлманите ще ги убиват и когато евреите се скрият зад камък или дърво, камъкът или дървото ще кажат: Мюсюлманино, или слуго на Аллах, има еврейин зад мен; ела и го убий... (Курсивът е мой – б.а.). [23]

ЧУДОТВОРНИЯТ СНАБДИТЕЛ, КОЙТО ЩЕ БЪДЕ ОБИЧАН ОТ ВСИЧКИ

Говори се, че Махди ще има контрол над вятъра, дъжда и реколтата. Под управлението на Махди светът ще живее в благоденствие. Ислямската традиция посочва, че Мохамед е казал:

В последните дни на моята Умма [универсална ислямска общност] Махди ще се появи. Аллах ще му даде власт над вятъра и дъжда и земята ще даде своята растителност. Той ще дава богатството изобилно, стадата ще бъдат в изобилие, и Уммата ще бъде голяма и почитана... [24]

В онези години моята общност ще се радва на време на щастие – такова, каквото никога дотогава хората ми не са преживявали. Небето ще изпрати поройни дъждове върху тях, земята няма да задържи никое от растенията си, и ще има богатство за всички. Човек ще стане и ще каже: „Дай ми, Махди!“ и той ще каже: „Вземи“. [25]

Казва се, че в резултат от многобройните облаги, които ще донесе Махди, всички жители на земята ще бъдат обзети от дълбока любов към него:

Аллах ще посее любов към него в сърцата на всички хора. [26]

Ал Махди се появява, всички говорят само за него, пият любовта към него, и никога не говорят за нещо друго освен за него. [27]

ВРЕМЕТО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МАХДИ

Въпреки че има повече от една традиция по отношение на естеството и времето за идване на власт на Махди, само един определен хадис поставя това събитие по времето на последния мирен договор между арабите и римляните („римляни“ трябва да се тълкува като споменаване на християните или казано по-общо, Запада). Говори се, че макар този мирен договор да е направен с „римляните“, той е бил уреден точно чрез посредничеството на един еврейин от свещеническото родословие на Аарон. Мирният договор ще бъде сключен за период от седем години.

Пратеникът на Аллах [Мохамед] каза: „Ще има четири мирни договора между вас и римляните [християните]. Четвъртият договор ще се уреди с посредничеството на

човек, който ще бъде от потомството на Хадрат Харун [Почитаемия Аарон – брат на Моисей] и ще бъде сключен за седем години” (Курсивът е мой – б.а.). [28]

Оказва се, че времето на този седемгодишен мирен договор ще бъде и времето на управлението на Махди. Въпреки че има няколко традиции, които уточняват, че Махди ще управлява на земята в продължение на осем или, може би дори девет години, повечето традиции посочват, че времето на неговото управление ще бъде седем години.

Пророкът каза... Той ще разпредели имуществото и ще управлява хората по Суната на техния Пророк и ще утвърди исляма по земята. *Той ще остане седем години, после ще умре*, и мюсюлманите ще се молят над него (Курсивът е мой – б.а.). [29]

Пророкът каза: „Махди... ще изпълни земята с безпристрастност и справедливост така, както е била изпълнена с угнетение и тирания, *и ще управлява седем години*” (Курсивът е мой – б.а.). [30]

АЛ-МАХДИ, ЕЗДАЧЪТ НА БЯЛ КОН

Вярва се, че Махди ще язди бял кон. Трудно е да се каже дали тези думи имат символично или буквално значение. Най-интересното е, че тази традиция е основана на мюсюлманското тълкуване на християнските Писания. Въпреки фактът, че мюсюлманите гледат на Библията като на променена и покварена от евреите и християните книга, те твърдят, че вярват, че някои части от „оригиналните” вдъхновени книги все още се намират в тази „покварена” Библия. По тази причина съществува традиция в ислямското научно знание, която се стреми да извлече онези части от Библията, които мюсюлманите смятат, че може да не са покварени от неморалното влияние на евреи и християни. Тези юдео-християнски традиции са наречени от мюсюлманите *израилят (isra'iliyyat)*. Един такъв човек, който предава библейски традиции, е мюсюлманският учен Каб ал-Ахбар. Мюсюлманите гледат на него като на достоверен източник за предаването както на хадис, така и на израилят. [31] Двама много известни египетски автори Мохамед ибн Иззат и Мохамед ‘Ариф, в своята книга *Ал Махди и Последните Времена (Al Mahdi and the End of Time)* подкрепят възгледа на Каб ал-Ахбар, че това описание на ездача на белия кон, което се намира в книгата *Откровение, всъщност, е на Махди*. Иззат и Ариф цитират казаното от Каб ал-Ахбар:

Открих, че в книгите на Пророците пише за Махди... Например, книгата *Откровение* казва: „И видях и ето бял кон. Онзи, който яздеше на него...излезе да побеждава и да победи”. [32]

После Иззат и Ариф продължават:

Ясно е, че този мъж е Махди, който ще язди белия кон и ще съди според Корана (със справедливост) и с когото ще има мъже с молитвени знаци по челата им [Знаци по челата им от поклоните в молитва с глави до земята по пет пъти на ден]. [33]

Някои казват, че по тази причина Саддам Хюсеин е бил изобразяван на многобройни стенописи из цял Багдад като мюсюлмански рицар на бял кон с изваден меч, който водел яростна битка срещу неверниците. [34]

АЛ-МАХДИ, ЧУДОТВОРНИЯТ АРХЕОЛОГ

В една последна, много интересна серия от традиции по отношение на Махди откриваме, че за него се казва, че той ще извади някои неоткрити до този момент библейски свитъци и дори Ковчега на завета:

Каб ал-Ахбар казва: „Той ще бъде наречен „Махди”, защото ще води (*yahdi*) към нещо скрито и ще извади Тората и Инджила от град, наречен Антиохия”. [35]

Ас-Суюти споменал в ал-Хауи (*al-Hawi*), че Пратеникът на Аллах, Аллах да го благослови и с мир да го дари, казал: „той е наречен Махди, защото ще заведе хората до една планина в Сирия, от която ще извади свитъците на Тората, за да обори евреите. Чрез Махди Ковчегът на завета ще бъде ясно показан от Тивериадското езеро и взет и поставен в Ерусалим”. [36]

Ад-Дани каза, че той е наречен Махди, защото ще бъде заведен до една планина в Сирия, от която ще покаже наяве свитъците от Тората, с които ще спори с евреите и чрез него една група от тях ще станат мюсюлмани. [37]

Както изглежда, целта за намирането на тези „изгубени” части от Стария и Новия завет, както и на Ковчега на завета е те да помогнат на Махди да спечели за своята религия хора от християнството и юдаизма преди да „унищожи” останалите, които не се обърнат към исляма. Ще дискутираме допълнително този аспект от ислямската традиция в следващите глави.

ОБОБЩЕНИЕ

След като разгледахме различните ислямски традиции и мнения на мюсюлманските учени, нека сега да си припомним и да минем отново по точките от списъка на това, което научихме за личността и мисията на Махди според представата, която имат за него повече от 1,3 милиарда мюсюлмани по целия свят.

1. Махди е най-важната месианска фигура в исляма.
2. Той ще бъде потомък на Мохамед и ще носи името на Мохамед (Мохамед бин Абдула).
3. Той ще бъде много благочестив и посветен мюсюлманин.
4. Той ще бъде духовен, политически и военен водач на целия свят и няма да има подобен на него.
5. Той ще се появи след период на голям смут и страдание по земята.
6. Той ще установи честност и справедливост по целия свят и ще премахне тиранията и угнетението.
7. Той ще бъде Халиф и Имам (наместник и водач) на мюсюлманите по целия свят.
8. Той ще застане начело на една световна революция и ще установи нов световен ред.
9. Той ще предприеме военни действия срещу всички онези, които му се противопоставят.
10. Той ще завладее много страни.
11. Той ще сключи седемгодишен мирен договор с евреин от свещеническо родословие.
12. Той ще завладее Израел за исляма и ще поведе „правоверните мюсюлмани” в последното кръвопролитие/битка с евреите.

13. Той ще установи новия ислямски световен център на управление в Ерусалим.
14. Той ще управлява седем години (възможно е да са осем или девет).
15. Той ще направи така, че ислямът да бъде единствената религия, която се практикува по цялата земя.
16. Той ще се появи, яздейки на бял кон (вероятно това е символично).
17. Той ще открие някои неоткрити до този момент библейски ръкописи, които ще използва, за да спори с евреите и да накара някои от тях да се обърнат към исляма.
18. Той ще открие отново и Ковчега на завета в Галилейското езеро и ще го занесе в Ерусалим.
19. Той ще има свръхестествена сила от Аллах над вятъра, дъжда и реколтата.
20. Той ще притежава и разпределя огромни богатства.
21. Той ще бъде обичан от всички хора на земята.

БЕЛЕЖКИ:

1. Shaykh Muhammad Hisham Kabbani, *Наближаването на Армагедон? Ислямска Перспектива* (Canada, Supreme Muslim Council of America, 2003), стр. 228.
2. Ibn Kathir, *Знаменията преди Съдния Ден* (London, Dar Al-Taqwa, 1991), стр. 18.
3. Muhammad ibn Izzat, Muhammad 'Arif, *Ал Махди и Последните времена* (London, Dar Al-Taqwa, 1997), стр. 18.
4. Kabbani, стр. 228.
5. Ayatullah Baqir al-Sadr and Ayatullah Muratda Mutahhari, *Очакваният Спасител*, (Karachi, Islamic Seminary Publications), пролог, стр.1.
6. Abdulaziz Abdhulhusein Sachedina, *Ислямски Месианизъм, Идеята за Махди в Шиизма на дванадесетниците*, (Albany, State University of New York, 1981) стр. 2.
7. Kabbani, стр. 229.
8. Tirmidhi Sahih, Sunan Abu Dawud, (Sahih), том 5, стр. 207;
също така разказано от Ali b. Abi Talib, Abu Sa'id, Umm Salma, Abu Hurayra.
9. Sunan Abu Dawud, Книга 36, Номер 4271 разказано от Umm Salamah, Ummul Mu'minin.
10. Ibn Maja, *Китаб ал-Фитан* #4084 според цитираното от Kabbani, стр. 231.
11. Sunan Abu Dawud, разказано от Umm Salamah, Ummul Mu'minin.
12. Sideeque M.A. Veliankode, *Предзнаменования и пророчества за Страшния Съд* (Scarborough, Canada, 1999) стр. 277.
13. Al-Sadr and Mutahhari, пролог, стр. стр.4, 5.
14. Izzat and Arif, стр. 4.
15. Abdulrahman Kelani, *Последният Апокалипсис, Ислямска Перспектива*, (Fustat, 2003), стр. стр. 34-35.

16. Ibn Hajar al-Haythami, Al-Qawl al-Mukhtasar fi'Alamat al-Mahdi al-Muntazar, стр. 50 според цитираното от Харун Яхя, *Последните Времена и Махди* (Clarkesville Katoons, 2003), стр. 96.
17. Kabbani, стр. 231.
18. Abu Nu'aym и As-Suyuti, разказано от Thawban, според цитираното от Izzat и Arif, стр. 44.
19. *Флаговете на ислямската държава* <http://www.islamic-state.org/resources/flags-of-the-islamic-state.html>
20. Ibn Kathir, *Началото и Краят*, том 2, част 3, стр.288 според цитираното от Mark A. Gabriel, *Исус и Мохамед* (Lake Mary, Charisma house, 2004), стр. 60.
21. Tirmidhi според цитираното от Mohammed Ali Ibn Zubair Ali, *Знамения за Съдния Ден* (Islamic Book Service, New Delhi, 2004), стр. 42 и Prof. M. Abdullah, *Ислямът, Исус, Мехди, Кадияни и Страшният Съд*, (Adam, New Delhi, 2004), стр. 54.
22. Izzat and Arif, стр.40.
23. Sahih Muslim Книга 041, Номер 6985.
24. Sahih Hakim Mustadrak, разказано от Abu Sa'id al-Khudri (4:557 and 558), според цитираното от Kabbani стр. 233.
25. At-Tabarani, разказано от Abu Hurayra, според цитираното от 'Izzat and 'Arif, стр. 9.
26. El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyyu-il Muntazar, според цитираното от Харун Яхя, <http://www.endoftimes.net/08mahdiandtheendtimes.html>
27. Al-Burhan fi Alamat al-Mahdi Akhir al-Zaman, според цитираното от Харун Яхя, <http://www.endoftimes.net/08mahdiandtheendtimes.html>
28. Tabarani, разказано от Hadrat Abu Umamah, според цитираното от Zubair Ali, стр. 43 и Abduallah, стр. 55.
29. Sunan Abu Dawud, Книга 36, Номер 4273, разказано от Umm Salamah, Ummul Mu'minin.
30. Sunan Abu Dawud, Книга 36, Номер 4272, разказано от Abu Sa'id al-Khudri.
31. M S M Saifullah, Muhammad Ghoniem, Abu Hudhayfah & Khalid al-Khazraji, *За хората, предаващи израилят (юдео-християнски материал)* <http://www.islamic-awareness.org/Hadith/Ulum/israel.html>
32. Izzat and Arif, стр 15.
33. пак там. стр. 15.
34. списание „Тайм”, Michael Elliot, декември 29, 2003, *Семиотиката на Саддам*.
35. Izzat and Arif, стр. 40.
36. пак там, стр. 16.
37. пак там, стр. 16.

СРАВНЕНИЕ МЕЖДУ БИБЛЕЙСКИЯ АНТИХРИСТ И МАХДИ – 5та част

АНТИХРИСТ

Повечето хора, които дори не са чели Библията, са чували за човек, който е известен предимно като „Антихрист”. Казано по най-прост начин, според Библията Антихрист ще бъде най-важният човешки представител на Сатана на земята в Последните времена. Интересен е фактът, че само на едно място в Библията Антихрист е наречен с това специфично име (1 Йоан 2:18). Но за него се използват и други имена. Антихрист се споменава на много места в цялата Библия. Някои от имената, които Библията дава на Антихрист, са: „звярът” (Откровение 13:4), „мерзостта, която докарва запустение” (Матей 24:15), „опустошителят” (Данаил 9:27), „човекът на греха”, „човекът на беззаконието”, „синът на погибелта” (2 Солунци 2), „малкият рог” (Данаил 7:8), „асириецът” (Михей 5:5, Исаия 10:5,14:25), „насилникът”, „вавилонският цар” (Исаия 14) и дори тайнственият „Гог” (Езекил 38:1, Откровение 20:7). В Библията се използват още няколко имена, които се отнасят за Антихрист.

Но като се оставят настрана всичките му необичайни имена, кой точно е Антихрист? В тази глава ще разгледаме някои от най-важните описания и действия на Антихрист, които определят това кой е той според Библията. Нашето разглеждане ще се фокусира и върху някои много специфични прилики между Антихрист и Махди.

МОЩЕН ПОЛИТИЧЕСКИ И ВОЕНЕН СВЕТОВЕН ВОДАЧ

От Библията научаваме, че в Последните времена Антихрист ще се появи като човек, който ще ръководи една много силна световна империя, подобна на която не е имало в историята на човечеството. Тази силна ръководна роля на Антихрист е описана ясно в Библията най-напред от пророк Данаил. В книгата на пророк Данаил, в седмата глава, откриваме описанието, което дава Данаил на едно свое видение с четири много чудновати и страховити „звяра”. След описанието на първите три звяра Данаил казва за четвъртия:

След това като погледнах в нощните видения и ето пред мен беше четвъртият звяр – страшен и ужасен и много як. Той имаше големи железни зъби; той трошеше и поглъщаше своите жертви и стъпкваше останалото с краката си. Той се различаваше от всички зверове, които бяха преди него, и имаше десет рога. Докато мислех за роговете, ето пред мен имаше друг рог, малък, който излезе между тях; и три от първите рога бяха изкоренени пред него. Този рог имаше очи като човешки очи и уста, която говореше надменно (Данаил 7:7, 8).

По-нататък, в стихове 15-16, Данаил моли ангела в своето видение да обясни значението на видението с четирите звяра. Ангелът обяснява, че четирите звяра представляват четири много силни царства или империи:

Аз, Данаил, бях обезпокоен в духа и виденията, които минаваха през главата ми, ме смутиха. Приближих се до един от стоящите там и го попитах за истинското значение на всичко това. И той ми проговори и ми даде тълкуванието на тези неща: Тези четири големи звяра са четири царства, които ще се издигнат от земята (Данаил 7:15-17).

Всъщност това е доста пряк и ясен отговор. Данаил отново пита ангела конкретно за четвъртия звяр и по-специално за „малкия рог“, който е изкоренил трите рога. Ангелът отново му отговаря с много директно и ясно обяснение:

Той ми даде това обяснение: Четвъртият звяр е четвърто царство, което ще се появи на света. То ще се различава от всичките останали царства и ще погълне целия свят като го стъпква и разтрошава. Десетте рога са десет царе, които ще дойдат от това царство. След тях ще се издигне друг цар, различен от предишните; той ще покори трима царе (Данаил 7:23, 24).

Всъщност ангелът обяснява, че четвъртото царство ще бъде империя, която ще причини голяма разруха по целия свят. Отначало това царство ще се състои от десет царе. След това ще се издигне друг цар, единадесетият, и ще заеме мястото на трима от предишните царе. Този единадесети цар е Антихрист, който отначало се споменава като „малкия рог“. И така, разбираме въз основа на видението, което бе дадено на Данаил, че Антихрист е един бъдещ цар, който отначало ще поеме контрола над три други царства или нации, а след това и над десет и по този начин той ще образува своята бъдеща империя на „звяра“ от десет нации. Това ще бъде една империя, която няма да има равна на себе си по сила и жестокост, и която ще „погълне целия свят, като го стъпква и разтрошава“.

В последната част от седма глава на книгата Данаил ангелът описва на Данаил както действията на този цар, така и неговия край:

Той ще говори срещу Всевишния, ще угнетява Неговите светии и ще се опитва да променя установени времена и закони. Светиите ще бъдат предадени в ръката му до време, времена и половина време. Но съдилището ще заседава и властта му ще се отнеме и ще се разруши напълно и завинаги (Данаил 7:25-2).

Казва се, че царят ще угнетява Божиите светии за период от време, за който повечето библейски учени са съгласни, че е три години и половина (време, времена и половина време). Но най-накрая неговата власт ще се отнеме и ще се замени с царството на „Всевишния“ Бог.

Триста години по-късно, в книгата Откровение, апостол Йоан описва по подобен начин Антихрист и неговата империя на „звяра“ с почти същите думи:

И видях звяр, който идваше от морето. Той имаше десет рога и седем глави, с десет корони на роговете му, а на всяка глава – богохулно име. Звярът, когото видях, приличаше на леопард, но имаше крака като краката на мечка и уста като уста на лъв. Змеят даде на звяра силата си, престола си и голяма власт... Хората се поклониха на змея, защото той бе дал властта си на звяра, поклониха се и на звяра и питаха: „Кой е като този звяр? Кой може да воюва против него?“ И на звяра се даде уста да произнася горделиви думи и богохулства и да упражнява властта си за четиридесет и два месеца. Той отвори устата си да хули Бога и да клевети името Му и скинията Му и онези, които живеят на небесата. Позволи му се да воюва против светиите и да ги победи. И му се даде власт над всяко племе, народ, език и нация. Всички жители на Земята ще се поклонят на звяра – всички онези, чиито имена не са били записани от създанието на света в книгата на живота, която принадлежи на закланото Агне (Откровение 13:1-8).

Въпреки че символичният език тук е доста наситен, ако разбираме библейската употреба на определени символни термини, то тогава картината е съвсем ясна. „Звярът” отново се отнася за Антихрист, който е цар над тази империя от десет нации. Роговете представляват сила и власт. Десетте рога говорят както за изключително високата степен на власт, така и за броя на нациите и техните царе, които ще се обединят, за да оформят царството на звяра. „Змеят”, който дава властта си на звяра, е Сатана. В Библията за Сатана често се говори като за *змея* или *змия*. Световното влияние на тази подобна на звяр империя става ясно от израза: „И му се даде власт над всяко племе, народ, език и нация”. Виждаме и конкретния въпрос, който задават хората по целия свят: „Кой е като този звяр? Кой може да воюва против него?” Изглежда, че за хората по света този звяр е едно огромно предизвикателство. И отново виждаме същия конкретен период от време, който е даден на звяра да преследва Божиите хора – четиридесет и два месеца. Четиридесет и два месеца са три години и половина. Тази същата времева рамка е дадена в цитирания по-рано пасаж от Данаил 7:25.

И така, видяхме от библейските пророчества, че Антихрист ще бъде политически и военен водач, чиито сила и власт няма да могат да се сравнят с тази на никой друг световен водач в човешката история.

МАХДИ КАТО ВЛАДЕТЕЛ НА СВЕТА

Както видяхме от ислямските традиции и мюсюлманските учени, за Махди, както и за Антихрист, също е пророкувано, че ще бъде политически и военен световен водач, подобен на когото не е имало в цялата човешка история. За Махди се казва, че „ще се бори срещу силите на злото, ще застане начело на една световна революция и установи нов световен ред, основан на справедливост, правда и добродетелност”. [1] В същото време според ислямската традиция се казва, че Махди ще има власт над целия свят като последен халиф на исляма. И, разбира се, както видяхме в последната глава, мюсюлманите ще „вземат управлението на света в свои ръце и ислямът ще победи всички религии”. Без съмнение ислямът вижда Махди като личност, чието управление ще се разпростре по целия свят. Тогава виждаме съвсем ясно, че Антихрист и Махди се описват като политически и военни водачи, подобни на които светът изобщо не е виждал. Много силни водачи са се издигали в хода на световната история, но описанията, които се дават за Антихрист и Махди, надминават всички останали. И Махди, и Антихрист са описани като нещо повече от обикновени политически и военни водачи. Двамата се разглеждат и като върховни религиозни водачи.

АНТИХРИСТ КАТО ДУХОВЕН ВОДАЧ НА СВЕТА

Библията утвърждава факта, че Антихрист ще бъде духовен водач, чиято власт ще бъде призната по целия свят. След като са изследвали ролята на Антихрист като универсален религиозен водач, много учители върху библейските пророчества говорят за идването на „единната световна религия” или „лъжецърквата”, която Антихрист ще създаде и наложи по целия свят. Тази идея за идващата доминираща и демонично вдъхновена световна религия донякъде се дължи на честите споменавания за поклонението, които се свързват с Антихрист в цялата Библия. В книгата Откровение четем, че Антихрист ще предизвиква и изисква поклонение. Това поклонение ще бъде насочено както към Сатана, който се споменава като „змея”, така и към Антихрист, който се споменава като „звяра”:

Хората се поклониха на змея, защото той бе дал властта си на звяра, поклониха се и на звяра и питаха: „Кой е като този звяр? Кой може да воюва против него?“... Всички жители на Земята ще се поклонят на звяра – всички онези, чиито имена не са били записани от създанието на света в Книгата на живота, която принадлежи на закланото Агне (Откровение 13: 3, 4, 8).

Освен фактът, че Антихрист установява световно движение на поклонение, друга причина на него да се гледа като на световен духовен водач е тази, че в Библията за него се казва, че ще бъде подпомаган от човек, който се споменава като „Лъжепророка“. Разбира се, самото название *Лъжепророка*, предполага религиозната природа на този човек. Една от най-важните роли на Лъжепророка е умишлено да прави лъжливи „знамения и чудеса“, които да помогнат за убеждаването на жителите на Земята да се поклонят на Антихрист/звяра:

Но звярът беше уловен, а с него и лъжепророкът, който бе извършил чудните знамения в негово име (Откровение 19:20).

В такъв случай става ясно, че Библията учи, че Антихрист ще бъде водач на световно религиозно движение за поклонение, който ще се опита да замени и да си присвои поклонението от библейския Бог. Тогава това поклонение ще бъде насочено към самия него и към Сатана – невидимия дух – провокатора и кукловода, който мотивира, дава правомощия и власт на Антихрист да изпълни задачата си по целия свят.

МАХДИ КАТО ДУХОВЕН ВОДАЧ НА СВЕТА

По същия начин (и дори няма нужда да се казва това), Махди от исляма също ще бъде водач на световно движение за поклонение. Това ще бъде движение за поклонение, което ще се стреми да накара всеки, който практикува друга религия освен исляма, да се отрече от вярата си и да се поклони на Алах, бога на исляма. Както видяхме в предишната глава Махди „ще управлява хората по Суната на техния Пророк и ще утвърди исляма по земята“. [2] И „ислямът ще победи всички религии“. [3]

И така, виждаме, че Махди е водачът на една световна революция, която ще установи „нов световен ред“, основан върху религията на исляма. Ислямът ще бъде единствената религия, която ще бъде позволено да се практикува. За Антихрист и Махди се казва, че и двамата са неквалифицирани водачи на световни религиозни движения, които ще отклонят поклонението от библейския Бог и Неговия Син Исус Христос. Както ще видим ясно в следващите глави, присъщо за поклонението към Алах в контекста на исляма е директното отричане от библейския Бог и Неговия Син Исус Христос. Всъщност това е причината, която разпалва толкова много някои мюсюлмани, когато се говори, че Махди ще „унищожи онези свине и кучета“ – християните и евреите, които отказват да се обърнат към исляма. Това е, което ни води към следващата очевидна прилика между Антихрист и Махди.

ЦЕЛЕНАСОЧЕНАТА КАМПАНИЯ НА АНТИХРИСТ СРЕЩУ ЕВРЕИ И ХРИСТИЯНИ

Библията е много ясна в това, че Сатана чрез Антихрист конкретно ще насочи усилията си да унищожи първо евреите, а след това и християните. В книгата Откровение, дванадесета и тринадесета глава, четем друг пророчески пасаж от Библията, чийто език

е наситен със символи. Отначало е малко труден за разбиране, но когато се обяснят символите, той става съвсем ясен:

Голямо и чудно знамение се яви на небето: жена, облечена със слънцето, с луната под нозете ѝ и на главата ѝ венец от дванадесет звезди (Откровение 12: 1).

Символично представената „жена” тук е домът или нацията Израел, еврейският народ. Виждаме, че тя има венец от дванадесет звезди. Това представлява дванадесетте сина на Израил, станали дванадесетте племена, които образуват дома или нацията Израел (Битие 35:23-26).

Тя беше бременна и викаше от родилни болки, като се мъчеше да роди. После друго знамение се яви на небето: огромен червен змей със седем глави и десет рога и седем корони на главите му ...Змейт застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде детето ѝ в момента, в който се роди. Тя роди син, мъжко дете, което ще управлява всички народи с железен жезъл. И нейното дете беше грабнато и занесено при Бога и при Неговия престол (Откровение 12:2-5).

Жената – Израел забременява и ражда „мъжко дете, което ще управлява всички народи с железен жезъл”. Това е ясна връзка с Исус, еврейския Месия (Виждете Псалм 2:9). Споменатият тук змей в стих 9 е идентифициран като „онази старовременна змия, наречена дявол или Сатана, който мами целия свят”. Виждаме, че Сатана иска да убие Исус, но вместо това Исус е „грабнат и занесен при Бога и при Неговия престол”. Тук се споменава за възнесението на Исус на небето след възкресението (Деяния на апостолите 1:8, 9). След това:

Големият змей беше свален – онази старовременна змия, наречена дявол или Сатана, който мами целия свят. Той беше свален на земята и неговите ангели заедно с него... След като змейт видя, че бе свален на земята, той почна да преследва жената, която беше родила мъжкото дете. И бяха дадени на жената двете крила на голям орел, за да отлети до мястото, приготвено за нея в пустинята, където щяха да се грижат за нея време, времена и половин време, далече от обсега на змея. Тогава змейт се разяри против жената и отиде да воюва против останалите от нейното потомство — онези, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса (Откровение 12:9, 13, 14, 17).

Виждаме, че Сатана се „разяри против жената (Израел) и отиде да воюва против останалите от нейното потомство — онези, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса”. „Другото потомство” на Израел са онези християни, които наистина „пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса”. Този е единственият пасаж, който дава конкретна препратка за това, че директна мишена на Сатана стават заедно и евреите и християните. А ние знаем, че този пасаж говори конкретно за Последните времена, защото в него два пъти се споменава периодът от три години и половина (1260 дни и „време, времена и половин време”), в който Антихрист ще има власт да воюва против светиите:

И на звяра се даде уста да произнеса горделиви думи и богохулства и да упражнява властта си за четиридесет и два месеца. Той отвори устата си да хули Бога и да клевети името Му и скинията Му и онези, които живеят на небесата. Позволи му се да воюва против светиите и да ги победи. И му се даде власт над всяко племе, народ, език и нация (Откровение 13:5-7).

Пророк Данаил видя също, че Антихрист ще има тази власт, за да води успешна война срещу „светиите”. В някои преводи думата „светии” се превежда като „святите”. Тя се отнася предимно за истинските последователи на Исус, които познават и служат на Единния Истинен Бог.

Той ще говори срещу Всевишния, ще угнетява Неговите свети и ще се опитва да променя установени времена и закони. Светиите ще бъдат предадени в ръката му до време, времена и половина време (Данаил 7:25).

Тук отново виждаме връзката с периода от три години и половина, в който Антихрист ще преследва онези, които му се противопоставят. В такъв случай Библията е ясна, че Антихрист конкретно ще се насочи към онези, които се противопоставят на неговите опити да установи своята религия по целия свят. От книгата Откровение и от книгата на пророк Данаил ние виждаме, че двете групи, срещу които Сатана е разярен най-много, са евреите и християните.

ЦЕЛЕНАСОЧЕНАТА КАМПАНИЯ НА МАХДИ СРЕЩУ ЕВРЕИТЕ И ХРИСТИЯНИТЕ

Интересно е това, че ислямската традиция говори много за специалното призвание на Махди да обръща християните и евреите към исляма, а говори много малко конкретно за обръщението на хора от други религии. Оказва се, че най-важната евангелизационна задача на Махди е обръщането на християните и евреите към исляма. Следният цитат от Аятоллах Ибрахим Амине ясно изразява това виждане:

Махди ще предложи религията на исляма на евреите и християните; ако те я приемат – ще бъдат пощадени, в противен случай – ще бъдат убити. [9]

И разбира се, не можем да забравим противния хадис, който е станал любим на много мюсюлмани антисемити. И обърнете внимание, че отново той говори конкретно за „Последния Час”:

Последният Час няма да дойде, докато мюсюлманите не се бият срещу евреите. И мюсюлманите ще ги убиват, и когато евреите се скрият зад камък или дърво, камъкът или дървото ще кажат: Мюсюлманино, или слуго на Аллах, има евреин зад мен; ела и го убий; но дървото Гаркад няма да каже това, защото то е дървото на евреите. [10]

След коментарите си по този определен хадис няколко мюсюлмански автори ще побързат да посочат един много „интересен” факт, че точно това дърво, „Гаркад” (както изглежда, това е чемширово дърво), сега се засажда в изобилие от евреите в Израел. Основната идея е, че мюсюлманите очакват окончателното унищожение на евреите да стане в сегашната държава Израел. Това, разбира се, съответства на друга много специфична прилика между библейския Антихрист и Махди.

ВОЕННА АТАКА СРЕЩУ ИЗРАЕЛ И УСТАНОВЯВАНЕ НА ХРАМОВИЯ ХЪЛМ КАТО МЯСТО НА УПРАВЛЕНИЕ

Библията поучава, че Антихрист със своята мултинационална коалиция ще атакува Израел, и конкретно Ерусалим, за да го завладее:

Аз ще събера всички народи в Ерусалим да воюват против него; градът ще бъде превзет, къщите – обрани, а жените – изнасилвани. Половината от града ще отиде в

плен, но останалият народ (който се покори на управлението на Антихрист) няма да бъде взет от града (Захария 14:2).

Ти (Гог – името за Антихрист в Езекиил) ще се издигнеш, ще дойдеш като вихрушка; ще бъдеш като облак, който покрива земята, ти и всички твои войски, и многото народи с тебе. Така казва **Господ Йехова**: Така ще стане в онзи ден, че ще дойдат мисли в ума ти и ще скроиш зъл план и ще кажеш: ‘Ще вляза в страната на неукрепени села! Ще отида при онези, които са в спокойствие и живеят безгрижно, всички те живеят в неукрепени места и нямат лостове и порти’, за да вземеш плячка и да извършиш грабеж, за да обърнеш ръката си против запустелите места, които сега са населени, и против хората (израилтяните), които са събрани измежду народите, които са придобили добитък и имот, които живеят в центъра на света (Езекиил 38:9 – 12).

Според Библията след тази атака Антихрист ще постави своя „трон” точно в „Божия храм”. Апостол Павел посочва това много ясно:

Той ще се противи и ще се превъзнася над всичко, което се нарича Бог или на което се отдава поклонение, така че самият той да се настани в Божия храм, обявявайки себе си за Бог (2 Солунци 2:4).

Мястото на еврейския храм винаги е било на хълма Мория в Ерусалим. Днес храмът, който някога е стоял на хълма Мория, не съществува; бил е разрушен от римския император Тит през 70 г. сл. Хр. според пророчеството на Исус:

И като излезе Исус от храма и си отиваше, учениците Му се приближиха да Му покажат зданията на храма. А Той им отговори: Виждате ли всичко това? Истина ви казвам, тук няма да остане камък върху камък, който да не се срине (Матей 24:1, 2).

Днес хълмът Мория, известен понякога като Храмовия хълм или на арабски език като *Харам Аш-Шариф*, е място на две джамии и се смята за третото най-свещено място в исляма. Има едно непрекъснато изказване на предположения около Храмовия хълм по въпроси, като например: точно къде на хълма е бил разположен някогашният еврейски храм или там ли ще бъде възстановен еврейският храм в бъдеще, или не. Въз основа на горепосочения стих на апостол Павел сякаш категорично се посочва, че наистина ще има възстановяване на еврейския храм в Ерусалим. Апостол Павел казва, че Антихрист ще се „настани в Божия храм” или казано по-буквално „той заема мястото си в Божия храм”. Този израз ни говори не толкова за буквално сядане, колкото за заемане на позиция на власт. И така, виждаме, че Антихрист ще направи хълма Мория и по-конкретно възстановения еврейски храм, специфично място на своето управление. Исус е предупредил за това събитие преди две хиляди години. Във връзка с Антихрист, който се е настанил в еврейския храм и събитията, които ще последват веднага след това, Исус е казал:

Затова, когато видите ‘мерзостта, която докарва запустение,’ за която се говори чрез пророк Данаил, стояща на свящото място — който чете, нека разбира — тогава онези, които са в Юдея, нека бягат към планините. Нека никой, който е на покрива на къщата си, да не слиза да вземе нещо от къщата. Нека никой, който е на нивата, да не се връща да вземе дрехата си. Колко ужасно ще бъде в онези дни за бременните жени и майките, които кърмят! Молете се бягството ви да не се случи през зимата или в съботен ден. Защото тогава ще има голямо страдание, равно на което не е имало от началото на

света досега — и вече никога няма да има. Ако онези дни не бяха съкратени, никой не би оцелял, но заради избраните онези дни ще се съкратят (Матей 24:15 – 22).

Тук виждаме, че Исус нарича заemanето на храма от Антихрист с думите „мерзостта, която докарва запустение“. Запустението е свързано с хаоса и яростното преследване на евреи и християни, което ще последва веднага щом се разкрие истинската същност на Антихрист. След военната кампания срещу Ерусалим Антихрист ще направи своя база на управление самия Храмов хълм. Съвсем ясно е, че по това време злостните чувства на Антихрист към Израел ще се проявят напълно. Те ще бъдат толкова силни, че Исус предупреждава жителите на Ерусалим да побягнат незабавно към планините.

АТАКАТА НА МАХДИ СРЕЩУ ЕРУСАЛИМ И УСТАНОВЯВАНЕТО НА ИСЛЯМСКИЯ ХАЛИФАТ ОТ ЕРУСАЛИМ

По същия начин се говори, че Махди ще атакува Ерусалим и отново ще го превземе за исляма, за да бъде установено от Ерусалим новото ислямско управление по света:

(Армии, носещи) черни знамена, ще дойдат от Хорасан (Иран). Никоя сила няма да може да ги спре и накрая те ще стигнат до Еела („Куполът на скалата“ в Ерусалим), където ще издигнат знамената си. [11]

Ерусалим ще бъде мястото на правилно ръководения халифат и центърът на ислямското управление, начело на което ще бъде имам ал-Махди. [12]

Също така, както видяхме преди малко в горепосочения откъс, Махди няма да приключи своята военна кампания срещу Ерусалим по мирен начин. По отношение на евреите ислямската версия за Последните времена завършва с това как последните няколко оцелели евреи се крият зад камъни или дървета от меча на исляма. Военната кампания срещу Ерусалим и установяването на ислямския халифат там също няма да са резултат от благосклонното управление на Махди над евреите, защото както вече видяхме, последният цитат от горепосочения пасаж продължава така:

... Така ще се отмени водачеството на евреите... и ще се сложи край на господството на сатаните, които изсипват зло в хората и пораждаят поквара по земята. [13]

Във връзка с гореописаната атака срещу жителите на Израел има още една много интересна конкретна взаимовръзка между действията на Махди и действията на библейския Антихрист. Докато приликите между Антихрист и Махди, които вече дискутирахме, са доста удивителни, аз вярвам, че спецификата на този следващ паралел е просто невероятна.

СЕДЕМГОДИШНИЯТ ДОГОВОР НА АНТИХРИСТ С ИЗРАЕЛ

След идването му на власт и като подготовка за неговото нахлуване в Израел, за Антихрист се казва, че ще сключи договор с народа на Израел за седем години.

Той ще потвърди завет с мнозина за една ‚седмица‘. В половината на ‚седмицата‘ той ще сложи край на жертвата и приносът; и един, който запустява, ще дойде яздещ на крилото на мерзостите; и гняв ще се излее върху запустителя до определеното време (Данаил 9:27).

Стихът в този контекст ни показва, че Антихрист ще направи ‚завет‘ с Израел за седем години. Специфичната еврейска дума, която е използвана в този контекст и е преведена само като ‚седмица‘, е *шабуа*. Тя буквално означава една седмица, но може да означава

„седмица от дни” или „седмица от години”. В еврейското мислене седемгодишният период е подобен на нашето десетилетие. Ние, на Запад, сме склонни да измерваме годините по десетичната система като прибавяме числото десет, а измерваме дните с помощта на числото седем (една седмица). Евреите измерват и дните, и годините с това прибавяне на числото седем. Думата, преведена като „седмица” в Данаил 9:27, се отнася за период от седем години. Това е специфичният период от време, който Антихрист ще определи за своя мирен договор с Израел. По-късно, в половината на този период от седем години Антихрист ще се откаже от своя договор и ще спре приносите и жертвите в еврейския храм, а по-късно не само че ще обяви себе си за владетел на света, но и самият той ще се нарече Бог. Пророк Исаия споменава за този „договор” и укорява Израел за това, че го е направил: Той всъщност го споменава като „договор със смъртта” (Исаия 28:14 – 15). В този договор израилтяните намират фалшиво чувство за сигурност.

СЕДЕМГОДИШНИЯТ ДОГОВОР НА МАХДИ

И отново за Махди се казва същото, че той ще бъде този, който ще сключи ислямския четвърти и последен договор между „римляните” и мюсюлманите. („Римляни” трябва да се тълкува като християни или Запада като цяло – преди да извършат екзекуцията палачите на Николас Берг се обръщат към президента Буш с думите, „Ти, о куче на римляните”). Интересен е фактът, че за този четвърти договор се казва, че ще бъде направен с потомък на брата на Моисей – свещеникът Аарон. Такъв потомък би бил *Коаним*. Това означава, че трябва да е свещеник. Сред всички евреи само на коанимите е позволено да извършват свещенослужителска дейност в храма. Този факт е много важен, тъй като много християнски поучаващи върху пророчествата учители и теолози изказват предположения, че договорът, който Антихрист ще сключи с Израел, ще съдържа споразумение, което дава право на евреите да възстановят своя храм. Може би най-удивителният аспект на договора, който Махди прави с този еврейин от свещеническо родословие, е неговата времевата рамка. Специфичната времева рамка, дадена за този договор, напълно съвпада с тази на мирния договор на Антихрист – седем години! Цитирайки хадиса, който говори за появата и управлението на Махди, Мохамед Али Ибн Зубаир прави връзка с тази удивителна традиция:

Пророкът каза: „Ще има четири мирни договора между вас и римляните. Четвъртият договор ще се уреди с посредничеството на човек, който ще бъде *от потомството на Хадрат Аарон* [Почитаемия Аарон – брата на Моисей] и ще бъде сключен *за седем години*. Народът попита, „О, пророк Мохамед, кой ще бъде имамът (водачът) на народа по това време?” Пророкът каза: Той ще бъде от моето потомство и ще бъде точно на четиридесет години. Лицето му ще блести като звезда... [14]

ПРОМЯНА НА ЗАКОНИТЕ И ВРЕМЕНАТА

Друга цел на Антихрист според книгата на пророк Данаил е, че той ще се „опитва да променя установени времена и закони”:

Той ще говори срещу Всевишния, ще угнетява Неговите светии и ще се опитва да променя установени времена и закони. Светиите ще бъдат предадени в ръката му до време, времена и половина време (Данаил 7:25).

Всъщност това е доста голям намек за личността на Антихрист, тъй като по неговите действия виждаме загатване за произхода му. Казва се, че той ще пожелае да промени

две неща: времена и закони. Вече видяхме, че Махди ще промени Закона като въведе ислямския закон Шариат по целия свят, но не сме видели никакво доказателство в ислямската апокалиптична литература за това как той променя „времената”. Обаче съществува един простичък въпрос: Кой друг освен някой мюсюлманин би искал да промени „времената и законите”? Освен григорианския календар, който се използва на Запад, има и други видове: еврейски, индуистки и мюсюлмански. Евреите или индусите обаче не са хора, които биха поискали да наложат своите религиозни закони или календари над останалата част от света. Обаче ислямът има и свои собствени закони, и свой собствен календар, които би искал да наложи по целия свят. Ислямският календар се базира на кариерата на Мохамед. Той започва с преселването (*Хиджра*) на Мохамед от Мека в Медина. Мюсюлманският календар се разглежда като нещо задължително за всички мюсюлмани, с което те трябва да се съобразяват. Д-р Уолийд Маханна изразява ислямската позиция относно ислямския „*Хиджра*” календар по следния начин:

Смята се за божествена заповед това да се използва (*Хиджра*) календар с 12 (чисти) лунни месеца без прибавяне, както става ясно от... Свещения Коран. [15]

Ислямът не само че разглежда използването на уникален религиозен календар като божествена заповед, но и си има своя собствена седмица. За разлика от западния ритъм на седмицата, при който дните от понеделник до петък представляват основата на работната седмица, след които идват събота и неделя като уикенд и юдаизмът и християнството използват тези два дни за свои съответни дни за поклонение, ислямът се придържа към петъка като свой свещен ден за молитва. Това е денят, в който мюсюлманите се събират в джамията да се молят и да слушат проповед.

И така, съвсем правдоподобно е библейската връзка с Антихрист, който ще се „опитва да променя установени времена и закони”, да бъде мюсюлманин. Като погледнем към цялата картина, само ислямът съответства на този проект на система, която има свой собствен уникален календар и седмица, базирани на своя собствена религиозна история и ясна система на закон, който желае да наложи по целия свят. Със сигурност ако някога се появи такъв мюсюлманин, който е могъщ колкото се описва, че е Махди, тогава той определено ще се опита да въведе по целия свят както ислямския закон, така и ислямския календар и седмица.

ЕЗДАЧЪТ НА БЯЛ КОН

Последната прилика между Антихрист и Махди, която ще дискутираме в тази глава е фактът, че и Антихрист, и Махди се идентифицират с библейския пасаж, който описва ездач на бял кон. Това може да бъде както буквална, така и най-вероятно символична картина на тези двама мъже. Удивително е, че произходът на библейската традиция за Антихрист на бял кон и произходът на ислямската традиция за Махди на бял кон се приписват на един и същ пасаж в Библията.

Отправната точка за символичната картина и на Антихрист, и на Махди на бял кон е шестата глава на книгата Откровение. Там апостол Йоан описва видението си за хода на събитията, които отбелязват началото на Последните времена. На тази картина е Исус, който държи свитък – от външната страна на този свитък има седем възвращащи печата. При счупването на всеки печат започва да се случва специфично и необикновено събитие от Последните времена:

Видях, когато Агнето (Исус) отвори първия от седемте печата. После чух едно от четирите живи същества да казва с глас като гръм: „Ела!” Погледнах, и ето пред мен имаше бял кон! Ездачът му държеше лък и даде му се венец и той излезе като победител, решен да завладява (Откровение 6:1-2).

Печатите след този ездач са:

1. Мирът е отнет от земята.
2. Глад.
3. Мор и смърт.
4. Преследване и измъчване на божиите хора.
5. Страховито земетресение.
6. Божият гняв.

И така, виждаме, че след като този ездач се появява на сцената, светът в основата си се разпада бързо в хаос, който определя Последния час. Тълкуването, което много библийски учени прилагат към този пасаж, е следното:

На ездача се дава бял кон, което е опит за имитация на белия кон, на който се казва, че ще язди Исус при Своето идване (Откровение 19:11). Следователно ездачът е имитация на Христос, един самозванец – Антихрист. Лъкът (без никакви стрели), който носи ездачът, е лъжливия мир. Ездачът е представен като човек, който става известен и с идването си на власт носи лъжливо обещание за мир. Това е в съответствие, а може би директна връзка с лъжливия мирен договор, който Антихрист прави с Израел в началото на седемгодишния период на своето управление. Венецът на главата му е очевидна връзка с позицията на власт и ръководство, която ще му се даде. Разбираме, че истинската мотивация и склонност на този ездач е да завладява. Като имаме предвид идентичността и дейността на този ездач, не сме изненадани да открием, че събитията, които следват появата му на световната сцена не са за запазването на мирното време, но това по-скоро е време на апокалиптичен хаос. Очевидно това не е проблем за ислямските учени, които обикновено одобряват съвсем произволен избор и си избират подход към Библията. Защото с виждането на Антихрист на бял кон с венец и побеждаващ, мюсюлманските учени виждат ясна картина на Махди. Както споменах в една от предишните глави за Махди, цитират се думите на един от ранните мюсюлмани, които предават хадис – Каб ал-Ахбар:

Открих, че в книгите на Пророците пише за Махди... Например, Книгата Откровение казва: „И видях и ето бял кон. Онзи, който яздеше на него...излезе да побеждава и да победи”. [16]

Най-накрая виждаме, че няколко от най-уникалните и характерни особености от личността, мисията и действията на библийския Антихрист удивително съответстват на описанията на Махди, които се намират в ислямските традиции. И нещо повече, виждаме, че мюсюлманските учени всъщност отнасят библийските стихове за Антихрист към техния очакван спасител – Махди. На това трябва да се гледа като на нещо много иронично, ако не и напълно пророческо.

БЕЛЕЖКИ:

1. Ayatullah Baqir al-Sadr and Ayatullah Muratda Mutahhari, *Очакваният Спасител*, (Karachi, Islamic Seminary Publications), Пролог, стр. стр. 4, 5.

2. Sunan Abu Dawud, Книга 36, Номер 4273, разказано от Umm Salamah, Ummul Mu'minin.
3. Al-Sadr and Mutahhari, Пролог, стр.стр. 4, 5.
4. Shaykh Muhammad Hisham Kabbani, *Наближаването на Армагедон? Ислямска Перспектива* (Canada, Supreme Muslim Council of America, 2003), стр. 228.
5. Sunan Abu Dawood.
6. At-Tabarani, както е цитиран в Muhammad Ibn 'Izzat and Muhammad 'Arif, *Ал Махди и Последните времена*, (London, Dar Al-Taqwa, 1997), стр. 15.
7. Sunan Abu Dawud, Книга 36, Номер 4271.
8. Sunan Abu Dawud, Книга 36, Номер 4273.
9. Izzat and 'Arif, стр. 16.
10. Sideeque M.A. Veliankode, *Предзнаменования и пророчества за Страшния Съд* (Scarborough, Canada, 1999) стр. 358.
11. Ayatollah Ibrahim Amīni, Ал-Имам Ал-Махди: *Справедливият водач на човечеството*, преведена от Dr. Abdulaziz Sachedina, предоставена онлайн: <http://al-islam.org/mahdi/nontl/Toc.htm>.
12. Sahih Muslim, Книга 041, Номер 6985.
13. *Знамения за Съдния Ден* от Mohammed Ali Ibn Zubair Ali преведена от M. Afzal Hoosein Elias от оригинала (с препратки): "Aalalaat-e-Qiyamat aur Nuzul-e-Eesa." <http://members.cox.net/arshad/qiyaama.html>
14. Izzat and 'Arif, стр. 40.
15. Пак там.
16. Tabarani според цитираното от Mufti A.H. Elias и Muhammad Ali ibn Zubair Ali, *Имам Махди*, онлайн статия от, <http://www.islam.tc/prophecies/imam.html>
17. Dr. Waleed A. Muhanna, *Кратко въведение в ислямския (Хиджри) календар*, http://fisher.osu.edu/~muhanna_1/hijri-intro.html
18. Izzat and 'Arif, стр. 15.

МЮСЮЛМАНСКИЯТ ИСУС - 6та част

След появата или „издигането“ на Махди, второто по значимост събитие сред Великите знаци, е завръщането на Исус Христос. Разбираемо е, че християните, които обичат Исус се вълнуват от мисълта, че дори мюсюлманите са в очакване на завръщането Му. За жалост, ислямското вярване за това кой е Този Исус, Който ще дойде, и какво ще направи след като пристигне, коренно се различава от това, което християните вярват по отношение на Исус.

Първото нещо, което християните трябва да разберат по въпроса за ислямското вярване по отношение на Исус е, че мюсюлманите, разбира се, отхвърлят идеята, че Исус е бил или е Син на Бога. Според исляма Исус не е Този, за когото Библията Го представя, а именно, Бог в плът. Второ, според ислямското вярване Исус никога не е умирал на кръста за греховете на човечеството. Коранът съвсем конкретно отрича, че Исус въобще е бил разпъван на кръст или че е претърпял смърт. Мюсюлманите вярват, че след чудодейното избавление на Исус от смъртта, което сторил Аллах, Исус бил възнесен жив в небето по подобие на библейския разказ за Илия. От този момент,

според вярването на мюсюлманите, Исус е при Аллах и чака възможността Си да се завърне на земята, за да завърши служението и живота Си. При това положение, според ислямската представа, Исус по никакъв начин не е бил „спасител“. За мюсюлманите Исус е бил просто поредният пророк в дългия списък на изпратените до човечеството от Аллах пророци. Специалната титла „Месия“, макар да е запазена в ислямската традиция, е лишена по същество от всички ясно определени от Библията Месиански характеристики. Според свещените писания на исляма, както предстои да видим, завръщането на Исус най-вероятно няма да е, за да възвърне Израелската страна на евреите. Нито пък целта на Исус ще бъде да спаси и освободи верните Си последователи от съществуващото гонение от страна на Антихрист. За да разберем ислямската представа за завръщането на Исус, първо трябва да осъзнаем, че когато Исус се завърне, *Той ще се завърне като радикален мюсюлманин!*

Тази глава ще очертае ислямските традиции относно завръщането на Исус. В по-голямата си част изложеният по-долу хадис, който се отнася до Исус, не го нарича с името Исус, а вместо това Иса. От време на време, заради нас, мюсюлманите наричат Исус с английската дума за Неговото име, но името, което Коранът Му дава и което повечето мюсюлмани използват, е *Иса* (или *Ееса*) *ал –Месих* (Месията). Други често срещани названия, с които мюсюлманите наричат Исус, са *Хазрети Иса* (Почитаемият Исус), *Иса бин Мариам* (Исус, синът на Мария) или *Наби Иса* (Пророк Исус). Някои от тези названия може да са използвани по-долу.

ЗАВРЪЩАНЕТО НА МЮСЮЛМАНКИЯ ИСУС

Според свещените ислямски традиции завръщането на Исус обикновено се описва като настъпващо точно до Дамаск:

Точно по това време Аллах ще изпрати Христос, синът на Мария, който ще слезе при бялото минаре в източната част на Дамаск, облечен с две одежди в светло жълт цвят, положил ръцете си върху крилата на два ангела. Когато наведе главата си, капки пот ще се стекат от главата му и когато я повдигне, мъниста като перли ще се посипят от нея.¹

ПОДЧИНЕН НА МАХДИ

По това време Исус слиза, за да се срещне с армията на Махди, която се приготвя за битка. Това ще се случи точно преди времето за молитва.

Мюсюлманите все още ще се подготвят за битка, строявайки се в редици. Със сигурност времето за молитва ще дойде и тогава Исус, синът на Мария, ще слезе.²

Въз основа на съответния хадис, ислямските учени изглежда са единодушни, че Махди ще поиска Исус да води молитвите. Тогава Исус ще откаже на тази молба и ще отстъпи на Махди правото да води молитвата.

Пратеникът на Аллах каза: Част от моите хора няма да спрат да се борят за истината и ще надделеят до Деня на възкресението. Той каза: Исус, синът на Мария, тогава ще слезе и техният [на мюсюлманите] командир [Махди] ще го покани да дойде и да ги води в молитвата, но той ще каже: Не, някои от вас са началници над другите.³

Важният елемент тук, върху който трябва да се наблегне, е, че след това Исус ще се моли, застанал зад Махди, което е пряко обявление за по-ниския ранг на Исус спрямо този на Махди.⁴

Исус Христос ще отклони предложението и поканата на имам Махди да дойде и да води мюсюлманите в молитва и ще каже своята молитва, застанал зад имам Махди. ⁴

Исус (мир да бъдана него) ще дойде и ще извърши нужните молитви, застанал зад Махди, и ще го последва. ⁵

(Исус) ще следва Махди, господаря на времето, и затова ще принесе молитвите си застанал зад него. ⁶

ИСУС, ВЕРНИЯТ МЮСЮЛМАНИН

След завръщането си, Исус съобразно със своята идентичност като верен мюсюлманин, ще предприеме ритуалното пътуване до Мека наречено „хадж“:

Пророкът каза: Наистина Синът на Мария ще слезе като безпристрастен съдия и честен управител. Той ще извърви своя път към „хадж“ (посещение на светите места) и ще дойде при гроба ми, за да ме поздрави и аз непременно ще му отговоря!⁷

ИСУС ЩЕ ПОСТАНОВИ ИСЛЯМСКИЯ ЗАКОН

Въпреки че Махди в качеството си на Халиф (вице-регент) и Имам (водач) на мюсюлманите е ясно обрисован като по-висшестоящ от Исус, се казва, че Исус ще бъде водач на мюсюлманската общност. Според ислямските традиции, главната цел на Исус ще бъде да наглежда установяването и прилагането на ислямския шариатски закон по целия свят.

В Манар-ал-муниф Ибн Кайм споменава, че водачът... е Махди, който ще помоли Исус да води мюсюлманите в молитва. Исус ще остане на земята, но не като пророк, а като част от Общността (умма) на пророка Мохамед. Мюсюлманите ще го следват като техен водач. Според Шалаби, Махди ще води мюсюлманите в молитва, а Исус ще ги управлява според божествения закон (шариат). ⁸

Исус, синът на Мария, ще слезе и ще ги води, като отсъжда помежду им според святия Коран и Сунната на пророк Мохамед. ⁹

ИСУС: НАЙ-ВЕЛИКИЯТ МЮСЮЛМАНСКИ ЕВАНГЕЛИЗАТОР

Ислямската традиция учи, че тъй като Исус ще обяви себе си за мюсюлманин, той ще стане причина много християни да приемат исляма. А относно онези, които не приемат исляма, Коранът заявява, че Исус ще свидетелства срещу тях в Съдния ден:

Сред хората на Писанието (християни и юдеи) няма такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт, а в Деня на възкресението той ще е свидетел против тях (Сура 4:159).

В своята книга „Знаци за кийама [последния съд] и идването на Месията“ мюфтия Мохамед Шафи и мюфтия Мохамед Рафи Юсмани коментират цитирания по-нагоре стих, като обясняват значението на фразата „ще повярват в него преди смъртта му“ с това, че християните и юдеите ще:

...потвърдят, че той е жив и не е умирал, и че не е Бог или Син на Бога, а (само) Негов (на Аллах) слуга и Пратеник, и Иса (Исус) ще свидетелства срещу онези, които са го наричали син на Бога, т.е. християните, и онези, които са създали невярна представа за него, сиреч юдеите.¹⁰

Шейх Кавани, председател на Върховния ислямски съвет в Америка, ясно изразява ислямското виждане относно евангелизаторската роля на Исус, когато Той се завърне.

Подобно на всички пророци, пророк Исус дошъл с божественото послание към хората да се предадат на Всемогъщия Бог, което представлява ислямът. Този стих показва, че когато се завърне, Исус лично ще поправи погрешните представи и тълкувания относно своята личност. Той ще потвърди истинското послание, което донесъл по времето си на пророк и ще отрече някога да се е наричал Божий Син. Нещо повече, при второто си идване той ще препотвърди това, което пророкувал при първото си идване, като свидетелствал за най-главния от пратениците, пророк Мохамед. При второто му идване много немюсюлмани ще приемат Исус като слуга на Всемогъщия Аллах и като мюсюлманин и член на Общността на Мохамед.¹¹

Ал-Садир и Мутари също изразяват подобно очакване:

Исус ще слезе от небето и ще приеме каузата на Махди. Християните и евреите ще го видят и ще разпознаят истинския му ранг. Християните ще изоставят вярата си в своето божество (цитирано дословно).¹²

ИСУС ЩЕ ПРЕМАХНЕ ХРИСТИЯНСТВОТО

Жизненоважно е да разберем, че според ислямските традиции и вярвания, когато Исус се завърне, той не просто ще дойде, за да обърне *повечето* християни към исляма, но буквално ще заличи напълно християнството. Този факт става ясен, когато анализираме една добре позната и често споменавана традиция, която говори за четири конкретни неща, които Исус ще направи, когато се завърне. Казва се, че Исус:

1. Ще счупи кръстовете.
2. Ще избие всички свине.
3. Ще отмени данъка джизие (който мюсюлманите налагат на немюсюлманите).
4. Ще убие мюсюлманския антихрист и неговите последователи.

Пророкът каза: Няма пророк между мен и него, тоест, Исус. Той ще слезе (цитирано дословно) (на земята)... Ще счупи кръстовете, ще убие свинете и ще премахне данъка джизие. Аллах ще погуби всички религии освен исляма.¹³

Трите действия – счупването на кръстовете, убиването на свинете и отменянето на данъка джизие – са основани на идеята, че Исус ще унищожи всички религии по земята с изключение на исляма. Шафи и Юсмани обясняват, че „счупването на кръста“ означава „премахване на поклонението пред кръста“. Няколко от моите приятели мюсюлмани, с които съм разговарял, изразиха своето разбиране на тази традиция: Исус ще счупи или премахне всички кръстове, които се намират по покривите или камбанариите на църквите по цялата земя. С тези си действия Исус ясно ще заяви своето неодобрение към лъжовната идея, че някога е бил разпънат на кръст. Убиването на свинете е, за да „се опровергае християнското вярване за неговата законност“. ¹⁴ Причината за премахването на данъка джизие (принудителния данък на глава от населението, който немюсюлманите трябва да плащат, за да живеят на мюсюлманска територия) се основава на идеята, че когато Исус се завърне, този данък няма да се приема повече. Единственият избор, който християните ще имат, е да приемат исляма или да умрат. В „Предвещания и пророчества за Съдния ден“ Сидик М. А. Велянкод заявява:

Исус, синът на Мария, скоро ще слезе сред мюсюлманите като справедлив съдия... Затова Исус ще отсъжда според ислямския закон... *от всички хора ще се изисква да приемат исляма и няма да има друг вариант за избор.* ¹⁵

Дори Харун Яя подобно потвърждава това мнение в своята книга „Исус ще се завърне“, когато казва: „През този период Исус ще премахне всички системи на неверие“. ¹⁶

Юристи мюсюлмани също потвърждават тези тълкувания: вземете, например, управлението на Ахмед ибн Нагиб ал-Мисри (починал 1368г.) от „Упованието на пътника“, класическото ръководство на Шафи за ислямски правни науки:

„...времето и мястото за [наложения данък на глава от населението] е преди окончателното слизване на Исус (да бъде мир на него). *След окончателното му идване, единствено ислямът ще бъде приеман от тях*, тъй като събирането на наложения данък е в сила единствено до идването на Исус (да бъде мир на него и на нашия Пророк)...“ ¹⁷

ИСУС – УБИЕЦЪТ НА ЕВРЕИТЕ

Освен „постижението“ да премахне християнството в световен мащаб, друга главна задача на Исус е да убие една личност, наречена Деджал, или мюсюлманския вариант на Антихрист. Исус не само ще убие Деджал, но също така и всички негови последователи, които съответно ще са предимно евреи. В статия, озаглавена „Кой е злият Деджал?“, Мохамед Али Ибн Зубайр развива тезата:

Яхудите (евреите) от Исфахан ще бъдат неговите (на Деджал) основни последователи. Освен че ще има последователи главно яхуди, също така и много жени ще го следват. ¹⁸

Велянкод обяснява, че една от главните причини за завърщането на Исус е „да опровергае евреите по спорния въпрос, че са убили Исус... Само че Исус ще убие тях, включително и техния водач, Антихрист“. ¹⁹ Изреждайки събитията от последното време по реда на настъпването им, Мохамед Али Ибн Зубайр, автор на „Знаците на кийама (Съдния ден)“, започва:

Неговите последователи, яхудите, ще наброяват 70 000... (След това) Хазрети Иса (почитаемият Исус) убива Деджал при Портата Худ, близо до Израелското летище, в долината Ифик. Ще настъпи последната битка между яхудите, и мюсюлманите ще бъдат победители. ²⁰

В някоя от следващите глави ще обсъдим по-подробно „последната битка“ между евреи и мюсюлмани. Но засега е важно да помним, че когато тази последна битка, (или по-точно последното клане) настъпи, според ислямската традиция именно мюсюлманският Исус ще бъде главният ѝ подстрекател.

ИСУС: ДОБЪР СЕМЕЕН МЮСЮЛМАНИН

Трябва да изтъкнем още една последна страна от завърщането на мюсюлманския Исус. След като обръща света към исляма и убива неверниците – Деджал и неговите последователи – за Исус се казва, че той се жени, има деца и в крайна сметка умира:

Пророкът каза: Няма пророк между него и мен, тоест, Исус... Той ще унищожи Антихрист и ще живее на земята в продължение на четиридесет години, след което ще умре. Мюсюлманите ще се молят за него. ²¹

След слизането си (цитирано дословно) на земята, Исус ще се ожени. Той ще има деца и ще остане на земята 19 години след като се ожени. После ще умре и мюсюлманите ще извършат за него погребална молитва и ще го погребат до Пророк Мохамед.²²

ОБОБЩЕНИЕ

Нека сега отново разгледаме отличителните характеристики и действия на мюсюлманския Исус при завръщането му на земята:

1. Казва се, че Исус ще се завърне в последните дни на земята близо до една джамия в Дамаск.
2. Той ще пристигне в момент, когато Махди и неговата армия ще се подготвят за молитва.
3. Махди ще му предложи да води молитвата, но той ще отклони молбата в израз на пряко уважение към Махди, когато Исус обявява за водачът на мюсюлманите.
4. След това, като подчинен, той ще застане за молитва зад Махди.
5. Той ще бъде верен мюсюлманин.
6. Ще предприеме поклонническо пътуване до Мека.
7. Ще посети гроба на Мохамед и ще го поздрави, при което Мохамед ще отвърне на поздрава му от гроба.
8. Ще унищожи християнството.
9. Ще отмени данъка джизие, като по този начин остави единствения вариант за избор на евреите и християните – да приемат исляма или да умрат.
10. Ще установи ислямския шариат (закон) по цялата земя.
11. Ще убие Антихрист и неговите последователи, състоящи се предимно от евреи и жени.
12. Ще остане на земята приблизително още четиридесет години, като през това време ще се ожени, ще има деца и след това ще умре.

Както видяхме съвсем ясно, мюсюлманският Исус се различава много от библейския Исус както по естеството си, така и в действията си. Вместо да дойде и да царува в Ерусалим като Цар и Месия над цялата земя, Исус идва, за да обърне света към исляма или да убие онези, които откажат да го приемат. Вместо да дойде, за да спаси и избави верните християни и евреи, той идва, за да ги убие и изколи. В някоя от следващите глави ще обсъдим малко по-подробно това, което Библията казва относно завръщането на Исус.

БЕЛЕЖКИ:

1. Sahih Muslim Book 041, Number 7015
2. Sideeque M.A. Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies* (Scarborough, Canada, 1999), p. 351
3. Sahih Muslim, Book 001, Number 0293, Narrated by Jabir bin ‘Abdullah
4. Veliankode, p. 350
5. Sais I-Nursi, *The Rays, The Fifth Ray*, p. 493, as quoted in Harun Yahya, *Jesus will Return*, (London, Та На, 2001), p. 66
6. Ayatullah Baqir al-Sadr and Ayatullah Murtada Mutahhari, *The Awaited Savior*, (Karachi, Islamic Seminary Publications), prologue, p. 3

7. Hakim Mustadrak (2:651) # 4162 as related by Abu Harayra quoted in Kabbani, p. 237
8. Sahih Ashrat as-Sa'at, as quoted in Kabbani, p. 236
9. Veliankode, p. 351
10. Mufti Mohammad Shafi and Mufti Mohammad Rafi Usmani, *Signs of the Qiyama and the Arrival of the Maseeh*, (Karachi, Darul Ishaq, 2000), p. 60
11. Kabbani, p. 237
12. Al-Sadr and Mutahhari, prologue p. 3
13. Sunan Abu Dawud, Book 37, Number 4310, Narrated by Abu Hurayrah: see also Sahih Bukhari Volume 3, Book 43, Number 656
14. Shafi, Usmani, p. 59
15. Veliankode, p. 358
16. Yahya, p.52
17. *The Reliance of the Traveller and Tools of the Worshipper, a Classic Manuel of Islamic Sacred Law*, Translated by Noah Ha Mim Keller, (Amana Publications, Beltsville Maryland, revised 1994) p. 603.
18. Muhammad Ali Ibn Zubair *Who is the Evil Dajjal (the "anti-Christ")?* Online article from <http://www.islam.tc/prophecies/masdj.html>
19. Veliankode, p. 360, Sahih Bukhari Volume 3, Book 43, Number 656
20. Muhammad Ali Ibn Zubair, *The Signs of Qiyama*, translated by M. Afzal Hoosein Elias at <http://members.cox.net/arshad/qiyaama.html>
21. Sunan Abu Dawood, Book 37, Number 4310 Narrated by AbuHurayrah:
22. Tirmidhi, as quoted in *Jesus (Isa) A.S. in Islam, and his Second Coming* by Mufti A.H. Elias in <http://www.islam.tc/prophecies/jesus.html>

СРАВНЯВАНЕ НА ФАЛШИВИЯ ПРОРОК С МЮСЮЛМАНСКИЯ ИСУС – 7а част

Удивително е, че общите характеристики между библейските и ислямските разкази за Последните времена не се изчерпват с Антихрист и Махди. Ако беше така, тогава щяхме по-лесно да приемем множеството сходни характеристики като чиста случайност. Паралелът обаче не спира с Антихрист и Махди, а отново съвсем ясно, се простира и до личността, известна от Библията като Лъжепророка, и човека, когото ислямът нарича *Иса ал-Месих* – Исус Месията.

Конкретният план на Сатана през вековете е представен ясно в Библията. Библията учи, че Сатана ще издигне не един, а двама човека, които ще използва като свои агенти на земята, за да заблуди хората да не се покланят на *Единия Истинен Бог*. Първият човек, когото Сатана ще използва, е Антихрист. Вече изучавахме неговата роля в пета глава. Вторият човек е познат библейски като Лъжепророка. Сега ще разгледаме неговата роля...

НЕЧЕСТИВОТО ПАРТНЬОРСТВО МЕЖДУ АНТИХРИСТ И ЛЪЖЕПРОРОКА

По природа взаимоотношението между библейския Лъжепророк и Антихрист е, така да се каже, като между престъпници. Едва в последната книга на Библията научаваме за Лъжепророка. Апостол Йоан беше първият и единствен автор на Писанията, който получи откровението относно този сподвижник на Антихрист. В Откровение, глава тринадесет, Йоан ни представя един човек, описан като „другия звяр“, за когото понататък в Откровение се говори като за Лъжепророка:

След това видях друг звяр, излизащ от земята. Той имаше два рога като агне, но говореше като змей. Той действаше с властта на първия звяр и накара земята и нейните жители да се покланят на първия звяр... И извърши велики и чудни знамения, като дори направи така, че огън да слезе от небето върху земята пред погледа на всички хора. Поради знаменията, които му бе дадено да извърши от името на първия звяр, той заблуди жителите на земята... (Откровение 13:11-14).

От този пасаж можем да определим някои неща, свързани с Лъжепророка. Първо, той е наречен „звяр“ – подобно на Антихрист, той е човек, обладан от сатана. Той представлява още една човешка пионка в ръцете на Змея, прокарвайки волята на Змея на земята. Но вместо десет, той има само два рога. Роговете говорят за власт. Силата и властта на Лъжепророка са явни, но далеч не се доближават до тези на Антихрист, за когото се казва, че има десет рога. Виждаме също така, че Лъжепророкът е чудотворец. Сред многото чудеса, за които се твърди, че ще извърши, един се споменава конкретно: Казва се, че ще направи така, че огън да слезе от небето. Главната причина за извършване на чудотворни знаци от страна на Лъжепророка е, за да накара жителите на земята да следват и дори да се покланят на Антихрист. Двата са обрисувани като отбор, в партньорство с една обща цел – измама, съблазняване и примамване на всеки, който се покланя на Йахве, Бога на Библията.

НЕЧЕСТИВОТО ПАРТНЬОРСТВО МЕЖДУ МАХДИ И МЮСЮЛМАНСКИЯ ИСУС

По подобен начин в ислямския разказ за последните дни не виждаме само една личност, която да дойде, за да спаси света, а намираме един екип. Откриваме и Махди, и Мюсюлманския Исус. И както в случая с Антихрист и Лъжепророка, установяваме, че единият ясно изпълнява поддържаща роля, докато другият е водач. Докато Махди е ясно представен като „Вице-регента (Халифа) на Аллах”¹, Исус е описан като един, който ще „прегърне каузата на Махди”³ и „ще го следва”². Партньорството между Махди и Исус е като между водач и неговия подчинен. Както вече видяхме, и ще продължим да виждаме, партньорството между Махди и Исус е наистина нечестиво – особено ако не си мюсюлманин и нямаш намерение да станеш такъв. Ако случат е такъв, ти си обречен на смърт – просто и ясно. Мюсюлманският Исус е изкривен вариант на библейския Исус, който казва:

Защото Аз дойдох от небето не да върша Своята воля, но волята на Този, който ме изпрати. И това е волята Му; да не изгубя нито един от всички, които ми е дал, но да ги възкреса в последния ден. Защото волята на Моя Отец е всеки, който гледа към Сина и вярва в Него, да има вечен живот и Аз ще го възкреса в последния ден“ (Йоан 6:38-40).

Вместо да прегърне „казузата“ на Отец, мюсюлманският Исус прегръща каузата на Махди. Вместо да спаси вярващите в Него, които Отец е положил под надзора Му, мюсюлманският Исус ще изколи онези, които са останали верени на думите на Исус, намиращи се в Библията. Мюсюлманският Исус не е нежният, но силен пастир, описан в евангелията, а по-скоро е самият *Вълк* в овчарски дрехи.

ЛЪЖЕПРОРОКЪТ КАТО ГЛАВЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ НА АНТИХРИСТ

Идването на беззаконника (Антихрист) се дължи на действието на сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса и с цялата измама на неправдата, за онези, които погиват, защото не приеха да обичат истината, за да се спасят. И затова Бог изпраща заблуда да действа между тях, за да повярват на лъжа, за да бъдат осъдени всички, които не са повярвали в истината, а са имали благоволение към неправдата (2 Солунци 2:9-12).

И видях друг звяр, който излизаше от земята... И вършеше големи знамения, дори предизвика и огън да слиза от небето на земята пред хората (Откровение 13:11,13).

В Библията виждаме, че Лъжепророкът ще дойде с „всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса и с цялата измама на неправдата, за да заблуди онези, които погиват“. Той ще извърши велики и чудни знамения, като дори направи така, че огън да слезе от небето, за да измами земните жители. Но след като чудодейната му сила не успее да обърне всеки човек на земята, главната му цел ще стане да установи система, при която жителите на земята ще имат само два избора: да се поклонят на Антихрист или да бъдат убити. Казва се, че Лъжепророкът ще създаде някакъв „образ“, вероятно някаква форма на идол или статуя, която ще има способността да „говори“. Предстои да видим точно какъв ще бъде този „образ“.

На него (Лъжепророка) беше дадена власт да даде дишане на образа на звяра, така че той да може да проговори и *да направи да бъдат избити онези, които отказаха да се поклонят на образа на звяра* (Откровение 13:15).

Има нещо твърде необичайно, свързано с този образ, който „можеше да говори и да направи да бъдат избити онези, които отказаха да се поклонят на образа на звяра“. По някакъв начин самият образ ще има способността да привежда в действие закона на Лъжепророка; ще има способността да прави така, че хората да бъдат убивани. Това изглежда има допирни точки с позорния „белег на звяра“, който е част от системата на Лъжепророка. Всички земни жители „ще бъдат принудени – малки и големи, богати и бедни, свободни и роби – да сложат знак върху дясната си ръка или челото си, така че никой да не може да купува или продава, *освен ако не носи белега*, който представлява името на звяра или числото на неговото име“ (Откровение 13:17).

Така, библейски казано, Лъжепророкът е изпълнителят на световното движение за поклонение пред Антихрист. Представете си за момент един извършващ чудеса евангелизатор, който е напълно обладан от сатана и който отказва да приеме „не“ за отговор под заплаха със смърт. Точно това ще представлява Лъжепророкът.

МЮСЮЛМАНСКИЯТ ИСУС КАТО ГЛАВЕН ИЗПЪЛНИТЕЛ НА МАХДИ

Според исляма по подобен начин фалшивият мюсюлмански Исус ще бъде най-великият евангелизатор, който светът някога ще е виждал. В това отношение той отговаря съвършено на описанието на Лъжепророка! Виждаме, че фалшивият

мюсюлмански Исус, подобно на Лъжепророка, идва, за да обърне християнския свят към една нова религия. В случая на мюсюлманския Исус религията, разбира се, е ислямът:

Когато се завърне, Исус лично ще поправи неправилните представи и тълкувания по отношение на своята личност. Той ще потвърди истинското послание, което е бил донесъл във времето си на пророк и ще отрече някога да се е наричал Божий Син. Освен това, при второто си идване Той ще препотвърди това, което беше пророкувал при първото си идване, като свидетелства за най-главния от Пратениците, пророк Мохамед. При второто му идване много не-мюсюлмани ще приемат Исус като слуга на Всемогъщия Аллах и като мюсюлманин и член на Обществото на Мохамед. ⁴

Макар и базирайки се единствено върху това описание, изглежда, че силата на Исус да обръща хора към друга вяра се основава повече върху елементарния факт на убедителността на неговите думи, присъствие и действия, отколкото върху някакви конкретно споменати чудеса. Точно както Лъжепророка, обаче, мюсюлманският Исус отказва да приеме „не“ за отговор. Както видяхме по-рано, Исус, заедно с Махди, ще постанови ислямския закон по цялата земя и с това ще отмени данъка джизие или харадж, който всички немюсюлмани исторически са имали като вариант да плащат в замяна на „защита“, което много наподобява на „защитата“, която мафиотските босове са изтръгвали от бизнесите в своята област. След като данъкът джизие бъде отменен, „от всички хора ще се очаква да приемат исляма и няма да имат друг избор“. ⁵ Но какво ще стане, ако някой откаже да смени вярата си? Тогава, както вече видяхме, водачите на така наречената „религия на мира“, Махди и мюсюлманският Исус, ще направят така, че да ги убият.

ЛЪЖЕПРОРОКЪТ КАТО ЕКЗЕКУТОР

От библейското описание на Лъжепророка научаваме, че основният мотив, скрит зад плана за създаване на този „образ в чест на звяра“ е, за да бъдат убити онези, които отказват да му се покланят:

Той мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от меч и оздравя. И му беше позволено да вложи дихание в образа на звяра, така че образът на звяра да проговори; също и да направи да бъдат избити онези, които не се покланят на образа на звяра (Откровение 13:14,15).

По-нататък има конкретна препратка към точния начин, по който хората ще бъдат убивани:

Видях и душите на онези, които бяха обезглавени заради свидетелството за Исус и заради Божието слово. Те не се бяха поклонили на звяра, нито на неговия образ и не бяха приели белега на челото или ръката си (Откровение 20:4).

Библията ни казва, че онези, които отказват да участват в системата, установена от Лъжепророка, и отказват да се покланят на Антихрист или на неговия образ, ще бъдат убити. Конкретният начин, който ни посочва Библията, е обезглавяване. Ще обсъдим този факт по-подробно в някоя от следващите глави. Лъжепророкът ще бъде най-големият палач, който светът някога е познавал.

МЮСЮЛМАНСКИЯТ ИСУС КАТО ЕКЗЕКУТОР

С какво е по-различен мюсюлманският Исус? Вече изследвахме ислямските традиции, които твърдят, че Исус ще премахне данъка джизие, оставяйки по този начин на християните и евреите по цял свят само две възможности: да приемат исляма или да умрат.

Исус, синът на Мария, скоро ще слезе сред мюсюлманите като справедлив съдия... Следователно Исус ще отсъжда според ислямския закон... от всички хора ще се изисква да приемат исляма и няма да има друг вариант. ⁶

Времето и мястото за [данъка на глава] е преди последното слизване на Исус. *След последното Му идване единствено ислямът ще бъде приеман от тях*, понеже събирането на данъка на глава е в сила само до идването на Исус. ⁷

Видяхме също така ислямски традиции, които обрисуват Исус като водач на армия, която изколва десетки хиляди евреи, за които се казва, че са последователи на Деджал (Антихрист).

Яхудите (евреите)... ще се основните му последователи. ⁸

Иса (Исус) убива Деджал при портата Худ, близо до Израелското летище, в долината Ифик. Ще настъпи последната битка между Яхудите и мюсюлманите ще бъдат победители. ⁹

В Последния Час мюсюлманите ще се бият с евреите. Тъй като евреите са неразделна част от армията на Деджал, а мюсюлманите са войници на пророка Исус, те ще воюват помежду си и мюсюлманите ще бъдат победоносни, докато дори камъкът и дървото кажат: Ела тук, мюсюлманино, зад мен се крие евреин; убий го. ¹⁰

И библейският Лъжепророк, и мюсюлманският Исус са описани като установяващи законова система, която ще наложи масова екзекуция на всеки, който откаже да приеме новата световна глобална религия.

ЗМЕЙ В ОВЧИ ДРЕХИ

Всички сме чували израза „Вълк в овчи кожи“. Повечето хора не знаят, че Исус е авторът на това изказване. Интересното е, че когато Исус въведе този израз, Той имаше предвид конкретно фалшивите пророци. Точната фраза беше: „Пазете се от лъжепророците. Те идват при вас в овчи дрехи, но отвътре са вълци грабители“ (Матей 7:15). По подобен начин Лъжепророкът, пред когото останалите фалшиви пророци са бледа сянка, е описан от апостол Йоан като един, който „имаше два рога като агне, но говореше като змей“ (Откровение 13:11). С това се има в предвид, че Лъжепророкът ще се представя като мек и кротък – личност с подобен на „агне“ характер – но отвътре този човек ще бъде буквално обладан от самия сатана. Той ще е изпълнен с измама, убийство, ярост и омраза. Целта му ще бъде да заблуди колкото се може повече хора да се поклонят на Змея.

Твърде е възможно външното представяне на Лъжепророка като „агне“ да сочи към идеята, че Лъжепророкът буквално ще претендира, че той е *Агнето*, Исус Христос (Йоан 1:36; Откровение 5:6,13). Това би било логично, ако се вгледаме по-внимателно в предупрежденията, които Исус отправи към Своите последователи в Матей глава 24. Многократно Исус предупреждава Своите ученици за множеството лъжепророци, които ще се появят в Последното време, но в най-първото Си предупреждение, което отправя към тях, когато учениците Му Го питат за характеристиките на последното

време преди Неговото завръщане, Той казва: „Внимавайте никой да не ви заблуди. Защото мнозина ще дойдат в Мое име, казвайки: „Аз съм Христос“, и ще заблудят мнозина“ (Матей 24:4,5). Макар да не вярвам, че всеки фалшив пророк, който ще се появи в последното време, ще твърди буквално, че е Христос, от този пасаж става ясно, че някои ще твърдят така. И ако Лъжепророкът от Откровение 13 е прототипът и самият модел за всички останали фалшиви пророци, има основание да се смята, че Лъжепророкът ще твърди за себе си, че е самият Исус Христос. Това, разбира се, е идеален и брилянтен (макар и безкрайно зъл) план. Кой според вас би бил по-добър ваш поддръжник и главен служител на пропагандата от някой, за когото по-голямата част от света вярва, че е самият Исус Христос? Изглежда, че именно това Сатана е планирал за Антихрист/Махди.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Мюсюлманите много обичат да използват Исус като евангелизаторско средство сред християните. Публикувани са множество мюсюлмански книги, които възхваляват величието на Исус и изразяват дълбока любов към Него. Един мюсюлмански уебсайт дори заявява, че „Исус ме доведе до исляма“. Мюсюлманите използват Исус като примамка, за да привличат християните и да ги убеждават в истината на исляма. Но рекламираният ислямски Исус е много различен от мюсюлманския Исус, който идва да разкрие истинската си самоличност като най-радикалния от мюсюлманите фундаменталисти. Този Исус, който се завръща според мюсюлманската традиция, кара Осама бен Ладен да изглежда като начинаещ. Той е обрисован като идващ да установи ислямския закон по лицето на земята, с което да узакони екзекутирането на всеки, който откаже да приеме исляма. Той е описан като предводител на армия, която ще избие десетки хиляди евреи, за които се казва, че са последователи на Деджал. Ако някога съществува човек, който с право да бъде описан като „звяр“, тогава със сигурност, мюсюлманският Исус е такъв човек.

Мюсюлманите очакват да дойде човек, който ще твърди, че е Исус Христос. Той ще бъде представен като агне. Ако някога се появи такъв човек, той ще твърди, според ислямската традиция, че е бил жив в небето през последните две хиляди години очакване да се завърне на земята, за да завърши живота си и да изпълни своята мисия на земята. Такъв човек ще бъде лъжец. Той ще бъде истински ученик на своя господар, бащата на лъжата. Той ще дойде, за да изпълни това, което Библията представя като най-горещите желания на сатана: или да измами християните и евреите – даже и целия свят, за да му се поклонят, или да ги изколи. В Библията виждаме, че точно това са целите, с които Сатана дава власт на Лъжепророка. Библейското описание на Лъжепророка и ислямското описание на мюсюлманския Исус се припокриват по всички основни точки.

БЕЛЕЖКИ:

1. Ibn Maja, Kitab al-Fitan #4084 as quoted in Shaykh Muhammad Hisham Kabbani, *The Approach of Armageddon? An Islamic Perspective* (Canada, Supreme Muslim Council of America, 2003), p. 231
2. Ayatullah Baqir al-Sadr and Ayatullah Murtada Mutahhari, *The Awaited Savior*, (Karachi, Islamic Seminary Publications), prologue, p. 3

3. Sais I-Nursi, The rays, The Fifth Ray, p. 493, as quoted in Harun Yahya, *Jesus Will Return*, (London, Ta Ha, 2001), p. 66
4. Kabbani, p. 237
5. Mufti Mohammad Shafi and Mufti Mohammad Rafi Usmani, *Signs of the Qiyama and the Arrival of the Maseeh*, (Karachi, Darul Ishaq, 2000), p. 59
6. Sideeque M.A. Veliankode, *Doomsday Portents and Prophecies* (Scarborough, Canada, 1999) p. 358
7. Ahmad ibn Naqib al-Misri, *The Reliance of the Traveller and Tools of the Worshipper, a Classic Manuel of Islamic Sacred Law*, Translated by Noah Ha Mim Keller, (Amana Publications, Beltsville Maryland, revised 1994) p. 603.
8. *Who is the evil Dajjal (the “anti-Christ”)?* by Mohammed Ali Ibn Zubair Ali <http://www.islam.tc/prophecies/masdj.html>
9. Muhammad Ali Ibn Zubair, *The Signs of Qiyama*, translated by M. Afzal Hoosein Elias from the original (with references): ”Aalalaat-e-Qiyyamat aur Nuzul-e-Eesa.”
10. Veliankode, p. 218

ВЪЗРОДЕНАТА ИСЛЯМСКА ИМПЕРИЯ НА АНТИХРИСТ – 10та част

Въпреки че информацията, която разгледахме досега определено е доста интересна, в крайна сметка, ако ислямът действително е главното средство, което Сатана ще използва, за да изпълни окончателния си бунт против Бога, то Библията трябва да бъде главният индикатор за сверка. Какво казва Библията за същността и характера на империята на Антихрист?

Библията изобилства от доказателства, че империята на Антихриста ще се състои само от страни, всички от които в момента са ислямски. Ако човек изследва подробно всички подобни примери от различните еврейски пророци, това би коствало доста обширно проучване. Но за краткост и за нашите цели тук ще представим ограничено резюме, основано на някои откъси от Писанието от книгата на Езекил и книгата Откровение. Въпреки многобройните и убедителни доводи за бъдещата поява на една възродена Европейска Римска империя като силова база на Антихрист, ще видим съвсем ясно, че днес всички нации, за които Библията конкретно упоменава, че ще съставляват империята на Антихрист – са мюсюлмански. Съвсем просто. Този факт ни оставя само два варианта. Първият е да допуснем, че преди идването на Антихрист повечето от тези ислямски народи ще преживеят значителна трансформация и ще оставят зад гърба си своите ислямски корени. При този вариант има един проблем: въпреки че има изобилно сведения за отделни мюсюлмани из целия мюсюлмански свят, които започват да следват Христос, на практика няма конкретни признаци за никоя от тези нации, че изоставя ислямските си корени в по-широк мащаб. Въсъщност много от страните, които ще разгледаме, понастоящем наблюдават активизиране на ислямския фундаментализъм, който залива земите им. Въпреки всичко съм чувал библейски учители от години да твърдят, че преди настъпването на последните дни ислямът като религия ще претърпи неуспех и ще отживее напълно. Сегашната

действителност – дългосрочните статистически тенденции – просто не потвърждават това.

Другата възможност на практика е много по-основателна и тя е да допуснем просто, че бъдещата империя на Антихрист ще бъде една ислямска империя. Сам по себе си този факт, че ислямското надмощие на всички страни, участващи в империята на Антихрист, би трябвало да е достатъчен, за да накара повечето библейски учени и изследователи на есхатологията (наука за последните времена или края на света – бел.пр.) най-малкото да се замислят сериозно за ролята на исляма през последните времена.

В тази глава ще разгледаме точно кои съвременни нации според думите на Библията ще бъдат основните играчи в империята на Антихрист през Последните времена.

УТОЧНЯВАНЕТО НА ЕЗЕКИЛ

Пророк Езекил на практика изброява нациите на тази последна империя съвсем конкретно, като пророкува бъдещото нападение на империята на Антихрист срещу Израел. В тридесет и осмата глава на книгата си Езекил започва с директно обръщение към Антихрист, когото Господ нарича с необичайното име „Гог”. Името Гог е конкретна титла на владетел от земята на Магог. Тя би могла да бъде оприличена на фараона и Египет. Фараонът е древна титла конкретно за египетските владетели, а „Гог” е титлата, характерна конкретно за земята на Магог.

И ГОСПОДНОТО слово дойде към мен и каза: Сине човешки, насочи лицето си към Гог, в земята на Магог, княза на Рос, Мосох и Тувал, и пророкувай против него, като кажеш: Така казва Върховният ГОСПОД: Ето, аз съм против тебе, Гоге, княже на Рос, Мосох и Тувал. Ще те обърна, ще сложа кука на челюстите ти и ще те извадя с цялата ти войска, коне и конници, всички напълно въоръжени, едно голямо пълчище с големи и малки щитове, всички, които употребяват мечове – персийци, кушци (бълг. Библия етиопци – бел.пр.) и футци (бълг. Библия ливийци – бел.пр.) с тях, всички с щитове и шлемове, – Гомера и всичките му пълчища, дома на Тогарма, от най-далечните страни на север и всичките му пълчища, и много народи с тебе. Пригответи се, да! Пригответи се – ти и цялото пълчище, което се е събрало при теб, и им стани военачалник (Езекил 38:1-7).

Насърчавам ви да отворите Библията и да прочетете бавно целия Езекил 38. Конкретността, с която Езекил описва съвременния Израел е поразителна. Пророкувайки на Антихрист, Езекил казва: „В следващите години ще дойдеш в земята, която е била отървана от меча и е била събрана от много племена, върху Израелевите планини, които са били непрекъснато пусти”. Израел е описан като „запустели места, сега населени, и събраните измежду народите хора, които са придобили добитък и имот”. Очевидно Езекил описва днешния Израел.

И така, Езекил ни представя конкретно имената на страните, които ще се включат в нападението над Израел, което ще бъде под ръководството на Гог. Изброени подред, това са Магог, Мосох, Тувал, Персия, Куш, Фут, Гомер, Тогарма, както „и много народи с тебе”.

ГОГ АНТИХРИСТ ЛИ Е?

Съществува различие в мненията на пророческите учители и изследователите на Библията по отношение на установяване на самоличността на Гог и неговата коалиция

от народи. Преобладаващата позиция през последните няколко десетилетия обаче е, че армията от нашественици, описана в Езекил 38-39 не е тази на Антихрист, а друга армия, предвождана от друг световен лидер. Аз лично отхвърлям идеята, че Гог е някой друг, а не Антихрист. Въпреки че може да бъде написана някоя по-малка книжка с изследване на различните причини защо това е така, засега ще разгледаме съвсем накратко две от главните причини защо аз смятам, че това е несъстоятелно.

ДА НЯМАШ ДРУГ ГОГ

В Библията се споменават два пъти конкретно Гог и Магог. Гог е споменат не само в Езекил, но и в книгата Откровение. Нека разгледаме откъса от Откровение:

И когато се свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от тъмницата си и ще излезе да мами народите по четирите краища на земята, Гог и Магог, да ги събере за войната, чийто брой е като морския пясък. И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на Божиите хора и възлюбения град; но огън падна от Бога от небето и ги погълна. И дяволът, който ги мамеше, бе хвърлен в езерото от огън и сяр, където са и звярът, и лъжепророкът; и ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове (Откровение 20:7-10).

Дори и след земното хилядагодишно царуване на Христос от Ерусалим Библията казва, че ще бъде сформирана още една армия, за да нападне святия град Ерусалим. И отново, водачът на тази армия е наречен Гог, а неговата войска, Магог. Тези, които поддържат твърдението, че Гог не е Антихрист, трябва да се преборят с факта, че този „Гог” и неговите войски са възкресени, така да се каже, най-малко хиляда години след първия Гог. Това е трудно. Очевидно първият „Гог и Магог” има повече общи неща с втория „Гог и Магог”, не само името. Между двата съществува връзка, която се простира отвъд тази необичайна титла. Тези, които възприемат Гог и Антихрист като две отделни същества, трябва да са в състояние да обяснят точно какви са приликите между Гог на Езекил и Гог от Откровение, заради които заслужават едно и също име.

Всъщност, за да прецени кой е Гог, човек трябва само да погледне кой е Антихрист. Антихрист, най-просто, е възплътеният дявол – или поне най-близкото до това нещо. В Писанието на практика има откъси, които плавно преминават от говорене за Сатана към говорене за Антихрист, като че ли те са едно и също. (Вижте например Исаия 14) и както видяхме, Сатана дори споделя поклонението си с Антихрист. Казано с прости думи, Антихрист е марионетка на Сатана, която той ще използва, за да нападне Ерусалим. Най-малкото в книгата Откровение, Гог също е марионетка на Сатана, която ще послужи за същата цел. От гледна точка на ролята и функцията на двамата, Антихрист и Гог от Откровение са по същество едно и също. Точно както Сатана ще издигне човек, за да осъществи делото си в идните дни, така той ще издигне и човек, за да осъществи последния си бунт срещу Бога още веднъж в края на Милениума. И двата пъти водачът на сатанинския бунт срещу Ерусалим е наречен Гог, а армията му – Магог. Защо би трябвало да разглеждаме основната същност на първия Гог като различна от тази на втория? Тези, които смятат Гог на Езекил за конкурент на Антихрист, се оказва, че заемат доста непоследователна позиция.

Но ако още не сте убедени, разгледайте втория факт. Езекил казва конкретно за Гог, че пророците са говорили за него в миналите времена:

Така казва Върховният ГОСПОД: Ти ли си онзи, за когото говорих в древно време чрез слугите Си, Израелевите пророци, които в онези дни пророкуваха в течение на много години, че щях да те доведа против тях (Езекил 38:17).

Въпросът, който трябва да се зададе в този случай е: ако древните израелеви пророци преди Езекил са говорили за Гог и Магог, то къде са всички тези примери? Ще бъде доста трудно за човек да открие някакъв пример, освен ако не изкриви сериозно Писанията. Но ако застанем на позицията, че Гог е Антихрист, тогава из целите Писания много лесно могат да се намерят многобройни пасажи, отнасящи се за Антихрист и неговата нашественическа армия.

Въпреки че съществуват още няколко убедителни аргументи в подкрепа на това виждане, ще допусна, че това е достатъчно, за да продължим напред. Гог и Антихрист са едно и също. А сега нека се спрем конкретно на това точно кои народи ще съставляват коалицията на Гог.

РОШ?

Сине човешки, насочи лицето си към Гог, в земята на Магог, княза на Рос, Мосох и Тувал, и пророкувай против него... (Езекил 38:2).

Някои преводи на Библията се различават в интерпретирането на частта от този стих, която казва: „княза на”. На еврейски думата, преведена като *княза* е „рош”. Проблемът е, че макар „рош” най-вероятно да означава „принц” или „глава”, някои твърдят, че това би трябвало да се възприема като собствено име, свързано с названието на определено място. Тези, които смятат, че това е място, използват думата „Рош,” за да открият тук Русия като една от нациите. Основанието да направят това, естествено, се дължи предимно на близкото звучене на двете думи. Това мнение е подкрепено и от факта, че Езекил казва конкретно, че Гог щял да дойде от север. Въпреки че действително Русия се намира точно на север от Израел, на практика това тълкувание на думата „Рош” се основава на един фалшив принцип. Човек не може просто да вземе някоя дума от древен семитски език (в този случай, еврейски) и да установи връзка със съвременен име от коренно различен език (в този случай ранна форма на скандинавски), само защото двете думи „звучат еднакво”.

Еврейската дума „рош” е употребена над петстотин пъти в Библията и във всеки от случаите е интерпретирана със значението на „глава, княз, главен, най-добър” или сходно на това. Същата дума „Рош” откриваме в Рош Хашана – „Главният ден от годината” – еврейската Нова Година. Освен това имайте предвид следното: измежду осемте споменати народа, всички те с изключение на един, са внуци на Ной. Другият е Персия. Персия обаче е била доста известна страна по времето на Езекил, след като в миналото е била глава на Мидо-Персийската империя, управлявала целия Среден изток. А сега съпоставете това с Русия, която дори не е съществувала в дните на Езекил. Да се опитаме просто да вметнем „Рош” в това съчетание, едно набедено име, което нито е потомък на Ной, нито е прочут народ по онова време, е определено не на място. Както библейският изследовател д-р Мерил Ф. Унгер признава: „Езиковото доказателство за това равенство [на Рош и Русия] е явно само предполагаемо”. [1]

По време на студената война, естествено, това мнение е било доста разпространено. Доводите на мнозина са били, че понеже Русия е била „главата” на великия комунистически (разбирайте: атеистически) Съветски Съюз, със сигурност една такава

анти-божествена империя била изпълнението на Библейското пророчество. Обаче трябва да сме много внимателни да не приписваме на Писанието смисъла на нашите предположения или съвременни събития. Трябва да оставим Писанието да говори само за себе си. За съжаление много библейски учители като че ли са все още склонни да се придържат към това тълкувание. Понятието, че Русия е спомената конкретно тук, в Езекил, е доста силно, ако не и безотговорно изкривяване и определено не би трябвало да бъде считано за нищо друго, освен просто за спекулация, изградена върху съвсем неиздържана основа.

САТАНИНСКАТА КОАЛИЦИЯ ОТ ЖЕЛАЕЩИТЕ

А сега да определим нациите, които се споменават. Измежду осемте споменати народа, а именно: Магог, Мосох, Тувал, Куш, Фут, Гомер и Тогарма, седем се споменават в книгата Битие като потомци на Ной и тримата му сина. Библейските изследователи и историци са в състояние да проследят имената на Ноевите синове до определени народностни групи и райони и по този начин да ги отъждествят със съвременни народи. Въпреки че установяването на самоличността на някои от тези народностни групи е малко спорно, сред изследователите на Библията съществува известно общо съгласие относно тяхното идентифициране.

МОСОХ И ТУВАЛ

По отношение на Мосох и Тувал отново откриваме някои учители по пророчествата, които още веднъж им придават самоличността на Русия. Много прочути учители по пророчествата основават мнението си главно върху факта, че Скофилдската Учебна Библия определя тези два „народа“ като съответстващи на съвременните руски градове Москва и Тоболск. Проблемът отново е, че основата за тази интерпретация произтича предимно от сходното звучене на думите: Мосох – Москва, а Тувал – Тоболск. Макар че това може да е убедително за някои, слабостта в тази обосновка е вече разгледана по-горе. И отново, ако човек не може да проследи основателно корените на дадена дума чак до еврейския ѝ произход, тогава доводът е базиран на съвсем неиздържано доказателство. Това е насилване да се постави парче от пъзела на място, на което по природа то не отговаря.

Марк Хичкок, известен библейски учител, много точно изтъква, че Мосох и Тувал са споменати в Езекил 27:13 като търговски партньори на древния Тир. Тир е бил днешният Ливан. „Много е съмнително“ – казва Хичкок – „че древният Тир е търгувал с народ толкова далече на север като Москва и Тоболск“. Всъщност е под въпрос дали тези области са били дори много населени по времето на Езекил. Хичкок заключава, че: Едно изследване по-отблизо на тези имена разкрива, че Мосох и Тувал са древните Мосхи/Мушки и Тувалу/Тиберийски народи, които населявали околностите главно на юг от Черно и Каспийско море по времето на Езекил. Тези народи днес са в съвременна Турция, вероятно части от южна Русия и северен Иран. [2]

Мосох бил разположен близо до известната като Фригия област в централната и западна част на Мала Азия, докато Тувал се е намирал в източна Мала Азия. Следователно при Мосох и Тувал си имаме работа с части на днешна Турция. Днес този район е предимно ислямски. Въпреки че модерна Турция е претърпяла драстична секуларизация през миналия век, в рамките само на последните няколко години е

налице една безшумна, но много силна тенденция към завръщане към по-силно ислямско самоопределяне. [3]

МАГОГ

Що се отнася до самоличността на Магог, съществува известно различие сред мненията на библейските учители и историци. Във връзка с магогите „Пълният коментар на Матю Хенри върху цялата Библия” говори за това разнообразие на мненията:

Някои смятат, че ги [Гог и Магог] намират далеч, в Скития, Тартария и (южна) Русия. Други смятат, че ги откриват по-близо до земята на Израел, в Сирия и Мала Азия [Турция]. [4]

Поддръжниците на скитската връзка намират най-добрия си довод в един пример от древния еврейски историк Йосиф Флавий, който пише: „Магог е основан от магогите, кръстени така на негово име, но които от гърците са наричани „скити”. Хичкок казва за скитите:

Древните скити били велико номадско племе, което населявало някогашната територия от Централна Азия през цялата южна част на древна Русия. Потомците на Магог били първоначалните обитатели на платото на Централна Азия. Днес земята на Магог е населявана от бившите Съветски републики на Казахстан, Киргизстан, Узбекистан, Туркменистан, Таджикистан и вероятно дори северните части на днешен Афганистан. [5]

Бившият мюсюлманин Уалид Шоебат е съгласен с това. Той посочва, че:

„*Шаф-Херцогската Енциклопедия на Религиозното Знание*”, цитирайки древни асирийски писмени документи, разполага мястото на Магог в голямото земно пространство между древна Армения и Мидия – накратко, републиките южно от Русия и северно от Израел, състоящи се от Азербейджан, Афганистан, Туркестан, Чечня, Турция, Иран и Дагестан. Забележително е, че всички те са мюсюлмански страни. [6]

Следователно, макар конкретните народи, съставляващи Магог, да са отчасти спорни, относно основната обща област има съгласие. Става дума за Мала Азия и вероятно части от централна Азия – някои от южните райони на бившия Съветски Съюз. Днес ислямът преобладава в целия този регион.

Какво би станало, ако вземем алтернативното тълкуване, направено от някои библейски изследователи, че Магог говори за Сирия? Дори и това да беше действително така, пак имаме една ислямска страна.

Ето го обаче истинският ключ за определяне на Магог: *чрез определянето на Мосо и Тувал* – което вече направихме. Причината за това е формулировката на Езекил: „Гог, земята на Магог, княза (или главата) на Мосо и Тувал”. Магог е „главата” на земята на Мосо и Тувал. Вече видяхме, че Мосо и Тувал са разположени в днешна Турция. Следователно би било глупаво да допуснем, че Магог, като тяхна „глава”, е в някаква друга, отдалечена област или страна. Макар да изглежда най-вероятно, че Магог е или дял от Турция, или конгломерат от бившите Съветски тюркски „стан”-и, независимо дали са те или Сирия, определено имаме работа с ислямска същност.

Този момент е съществен. Понеже знаем, че Гог – Антихрист – ще дойде от земята на Магог, която определено е ислямска територия, е малко вероятно той да не бъде мюсюлманин. Макар да допускам, че всичко е възможно, особено в далечното бъдеще, много е трудно да си представя някой немюсюлманин да управлява която и да е от тези нации, най-малкото някой, който да не се представя външно за мюсюлманин. А сега да преминем към определяне на останалите държави членки от коалицията на Антихрист.

ПЕРСИЯ

Персия е много лесна за разпознаване. По същество Персия е днешен Иран. Много иракчани в Америка на въпроса откъде са, просто ще отговорят, че са от Персия. Всъщност Иран е бил наричан Персия до 1935 г. Очевидно Иран е преобладаващо мюсюлманска страна. Макар че има някои чудесни признаци за промяна в Иран, дължаща се на растящото неудовлетворение от исляма сред масовата иранска младеж, не изглежда вероятно мнозинството иракчани да загърби скоро своите ислямски корени. [7]

КУШ

Куш също е сравнително лесен за разпознаване. Някои библейски преводи просто превеждат Куш като Етиопия, въпреки че това не е съвсем точно. Куш от времето на Езекил е бил доста по-на северозапад от днешна Етиопия. В Писанието Куш често се свързва с Египет и е бил нейна гранична страна:

Египетската земя ще бъде опустошена и пуста. И ще познаят, че Аз съм Господ, защото каза: Реката е моя и аз я направих. Затова, ето, Аз съм простив теб и реката ти; и ще превърна Египетската земя в пустош, разорение и опустошение – от Мигдол [Северен Египет] до Сиина [днес в южен Египет] и до границата на Куш (бълг. Библия Етиопия – бел.пр.) (Езекил 29:9, 10).

Освен това една от определящите характеристики на Куш са неговите реки (Исая 18:1).

Като гранична страна с Египет, реките най-вероятно са били петте реки, вливащи се в Нил. Разбира се, най-добре е да тълкуваме контекста на Езекиил, за да разберем за кое място говори той. Ако погледнем картата, река Нил се втича точно в южната граница на Египет от днешен Судан. В страната Судан има пет реки, които се вливат в Нил на север. Единственото основателно определяне за Куш следователно е днешен Судан, известен официално от 1989 г. като Ислямска република Судан. Въпреки че Судан действително има голямо християнско малцинство, той се управлява от мюсюлманското мнозинство. Днес Судан е абсолютна клоака на ислямско потисничество спрямо малцинствените християни. Суданското правителство е ислямско по своята същност. Както Хичкок съвсем точно отбелязва: „Човек трудно би намерил по-яръстен враг на Израел и Запада днес от Судан”. Следователно Судан е разпознат като поредния ислямски участник в империята на Антихрист.

ФУТ

От гледна точка на Библията Фут (или Пут) е област на запад от Египет. Днес това е държавата Либия. Септуагинта превежда думата *Фут* в този случай като „Либие”. Повечето съвременни учени изглежда са съгласни с този превод. Шоебат обаче включва Алжир, Мароко и Тунис редом с Либия. И в двата случая имаме отново поредната област или страна, която е изцяло ислямска.

ГОМЕР

Гомер (изглежда с почти всеобщо единодушие от страна на изследователите), „се отнася за келтските кимерийци от Крим-Тартария”. [8] Относно самоличността на Гомер баптисткният пастор Фред Заспел много точно изтъква, че:

Гомер е добре известен на древния свят като Гимараи от северо-централна Мала Азия [Кападокия]. Тези хора са познати още като кимерийци. Това изглежда е най-простото и най-очевидно тълкувание. [9]

И така, Гомер е Гимара, което е Кимерия, което пък е Кападокия. Кападокия е просто централна Турция. Отново, още една ислямска област.

ТОГАРМА

Заспел отново много добре обобщава самоличността и на Тогарма:

Тогарма е бил потомък на Ной чрез Яфет, а после Гомер (Бит.10:1-3). В асирийските документи той е познат като Тилгариму... Тилгариму е бил град държава в Източна Анатолия или Анадол (Мала Азия, днешна Турция), по-конкретно, както твърди Райри: „югоизточната част на Турция близо до сирийската граница”. Това определяне обикновено се признава от всички. [10]

Следователно още веднъж имаме област, която се намира в днешна Турция.

И така, при крайното определяне имаме пет измежду осемте народи, споменати в Езекил, които заемат днешна Турция и вероятно някои от южните райони на Русия в близост до Кавказките планини, както и някои от тюркските народи в Централна Азия. Очевидно Господ е насочвал Езекил да отдели значително внимание на Турция. Останалите три споменати нации: Либия, Судан и Иран, заедно с Турция оформят идеален кръг около Израел. Турция покрива целия северен хоризонт на Израел, докато Иран е на изток от Израел, Судан е на юг, а Либия е на запад. Израел се оказва заобиколен от четирите си краища от ислямските нации на империята на Антихрист.

Въпреки че много библейски учители от години пророкуват приближаващо нашествие в Израел, оглавявано от Русия, виждаме, че Библията просто не подкрепя тази позиция. Всъщност безпристрастно можем да кажем, че цялата аргументация за някакво главно руско участие почива върху слаби научни познания и на практика изисква нарушаване на основни езикови норми. Вместо това виждаме едно ислямско нашествие в Израел, ръководено най-вероятно от Турция и включващо най-малко още три или повече ислямски страни. Въпреки че съществува постоянното изкушение да разгадаваме нечии врагове в Писанието, все пак би трябвало да приемаме Библията с това, което тя казва. Макар за момента да няма належаща причина да виждаме Турция като водача на една приближаваща световна империя, независимо от всичко Езекил пророкува точно това. И както предстои да видим, това действително се потвърждава и от други откъси от Писанието.

КОЯ Е СЕДМАТА И ОСМАТА ИМПЕРИЯ

Преди да продължим по-нататък, бих искал да отдам признание на един човек, който е допринесъл много за моето разбиране по този въпрос. Той се казва Уалид Шоебат. Той е бивш палестински терорист и е автор на книгата „*Защо оставих джихада*”. Горещо

препоръчвам тази книга. Тя може да се поръча през неговата интернет страница на www.shoebat.com

Освен горното определяне на нациите от Езекил 38, книгата Откровение също потвърждава идеята, че областта на Турция наистина ще бъде главата на бъдещата империя на Антихрист. Нека изследваме тези пасажии от книгата Откровение:

...където видях жена, седяща на червен звяр, покрит с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога (Откровение 17:3).

Тук виждаме последната империя на „Звяра”, на Антихрист. Виждаме звяра със седем глави и десет рога. От книгата на Данаил вече знаем, че десетте рога представляват десетте народа или царе, които ще съставляват империята на Антихрист. Но седемте глави са седем империи, които са съществували през цялата история и са били предтечи на последната империя, която предстои да дойде. Както обикновено, винаги когато в Библията се дава пророчество, което може да затрудни със своята символика, самата Библия изяснява тази символика и ни обяснява въпросния пасаж:

Ето разумното значение на това. Седемте глави са седем хълма, на които седи жената. Те са и седем царе, от които петима паднаха и единият е сега, а другият още не е дошъл, и когато дойде, трябва само малко да постои. Звярът, който беше и го няма, той е осмият цар, който е от седемте и отива в погибел (Откровение 17:9-11).

И така, седемте глави са наречени седем хълма. Библията често използва хълмовете като символ за царство или империя. Но най-важното е, че този откъс ни дава прозрение за това, че преди Исус да се върне, на практика ще има общо осем империи на „звяра”. Осмата империя ще бъде управлявана от Антихрист. Как би могъл този пасаж да ни помогне да прозрем самоличността на последната империя на Антихрист? Първо виждаме, че по времето, когато Йоан пише, пет от империите вече са били паднали. Това се вижда от израза „петима паднаха”. Тези империи по принцип се смятат от Библейските учители, че са следните::

- Египетската империя
- Асирийската империя
- Вавилонската империя
- Персийската империя
- Гръцката империя

След тези петте, ангелът казва на Йоан, че една империя „е сега”. По времето, когато Йоан написва книгата Откровение, Рим „е бил”. Той е управлявал Средния изток, Северна Африка и голяма част от Европа. Следователно шестата империя е била Римската. Следващата империя, разбира се, е седмата и след нея осмата ще бъде тази на Антихрист. И така, седмата империя е тази, чиято самоличност трябва да установим. Понеже съгласно горния стих осмата империя ще бъде възкресен или възроден вариант на седмата империя:

Звярът, който беше и го няма, той е осмият цар.

Позволете ми за яснота да перифразирам този откъс:

Седмият звяр (империя), който е съществувал, но после не е съществувал, ще се завърне като осма империя.

И така, ако понастоящем очакваме последната, осма империя, то коя е била седмата? Коя империя е следвала след Римската?

Поради жестокия анти-семитски характер на германския Трети райх някои библейски учители спекулират, че Германия е била седмата империя и следователно Германия ще се завърне като осмата империя. [11]

Най-разпространеното убеждение, поддържано почти всеобщо от библейските учители, е, че Антихристската империя ще бъде възродената Римска империя. При тази теория обаче съществува един очебиен проблем: първо, Рим е бил шестата империя. Ако Рим е бил шестата и ще бъде и последната, то какво е станало със седмата? Тази теория има голяма пукнатина. Дали Рим е шестата, седмата и осмата империя? Нито Писанието, нито историята, нито здравият разум подкрепят това. Второ, всяка от предходните шест империи е владеела Средния изток, включително Ерусалим. Това е много важно. Никога не бива да забравяме, че в центъра на Библията изцяло стои Ерусалим. Нейният център не е Америка, нито Запада. Според Библейското виждане за нещата Ерусалим е центърът на земята. Няма как да подчертаем достатъчно този факт. Всяка теория, която се върти около някаква възродена Римска империя, базирана в Европа – например върху Европейската общност – е чужда на Библията идея. Ако дадена империя не владее или пряко оказва влияние върху Ерусалим, на практика тя е малко странична за библейското мислене.

Третият особено важен момент е, че ако погледнем първите шест империи, всяка следваща от тях или е унищожавала, или е претопявала предходната. Съществува съвсем естествена последователност. Ако разгледаме всяка от империите, виждаме, че всички те са отговаряли на две характеристики: царували са над Ерусалим и са победили или погълнали своята предшественица. Египетската империя е владеела целия Египет, както и Израел. Но Асирийската империя е победила Египетската и също така е царувала над обширна част от Средния изток, включително и Израел. След това Вавилонската империя е победила Асирийската и се е разширила още повече в сравнение със своята предшественица, отново владеейки над Израел. Такъв е моделът на всяка следваща империя: Мидо-Персийската империя наследила Вавилонската, само за да бъде последвана от Гръцката империя. Гръцката империя на свой ред била последвана от Римската. Което ни води до седмата империя. Кой е победил Римската империя? За да отговорим на този въпрос, трябва да разгледаме накратко падането на Римската империя. Какво точно се случило?

През 395 г. сл. Хр. Римската империя се разделила на две части: източна и западна. Източната част станала известна като Византийската империя. През 410 г. сл. Хр. западната столица на Рим паднала под нашественическите германски племена, познати като вестготи или варвари. Западната/Европейската част от империята, включително и нейната столица, били паднали, но въпреки всичко Римската империя продължила да съществува. Как е станало това? Просто преместила столицата си и своя престол от Рим в Константинопол – хиляда километра на изток. Западноевропейската част на Римската империя паднала, но Източно византийската ѝ част преживяла още близо хиляда години със столица в Константинопол. Римската империя всъщност паднала

напълно едва когато източната ѝ част паднала най-накрая от турците през 1453 г. сл. Хр. По същия начин ислямският халифат на Омар ибн ал-Хатаб превзел Ерусалим през 637 г. Така виждаме, че различните проявления на Ислямската империя, достигнала връхната си точка при Османската империя, наследила Римската империя и управлявала целия Среден изток, като се започне с Ерусалим, в продължение на повече от хиляда и триста години. [12] Турската империя просъществувала до 1909 г.

Следователно виждаме, че единствената империя, която отговаря на моделите, необходими да бъдат взети предвид относно седмата империя, е Турската/Османската империя. Това, естествено, идеално съответства на списъка на Езекил с народите, в който на Турция е отделено голямо значение.

НАБЛИЖАВАЩОТО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ХАЛИФАТА

Турската империя е била седалището на Ислямския халифат. Едва през 1923 г. той е бил официално премахнат. Днес ислямският свят очаква възстановяването на този халифат. Библията учи, че някой ден и то скоро Турската империя ще се възроди.

И земните жители, всеки, който чието име не е записано в книгата на живота от създаването на света, ще се зачудят, когато видят, че звярът беше и го няма вече, но пак ще дойде (Откровение 17:8).

По това време можем да очакваме да видим възстановен Ислямския Халифат. В крайна сметка тази позиция може би ще бъде дадена на мъж, когото мюсюлманският свят ще нарича Махди, но когото хората, които разбират, ще определят като мъжа, познат от Библията като Антихрист.

БЕЛЕЖКИ:

1. Merrill F. Unger, *Beyond The Crystal Ball* (Chicago: Moody Press, 1974) p. 81
2. Hitchcock, pp, 44,45
3. BBC Roger Hardy BBC Islamic affairs analyst: *Islam in Turkey: Odd One Out* 26 September, 2003.
4. Matthew Henry Complete Commentary on the Whole Bible Ezekiel 38 <http://bible.crosswalk.com/Commentaries>
5. Mark Hitchcock *The Coming Islamic Invasion of Israel* (Multnomah, Sisters, Oregon, 2002) p. 31
6. Walid Shoebat, *Why I left Jihad*, www.shoebat.com, *Islam and the Final Beast* <http://www.answering-islam.org/Walid/gog.htm>
7. *Ruling Shiites' Influence Eroded by Other Faiths* by Ramin Mostaghim Inter Press Service News Agency May 5, 2004
8. <http://www.blueletterbible.org>
9. Fred G. Zaspel, *The Nations of Ezekiel 38 – 39 Who Will Participate in the Battle?* <http://www.biblicalstudies.com/bstudy/eschatology/ezekiel.htm>
10. *ibid.*
11. See for instance, Robert Van Kampen, *The Sign* (Crossway, Wheaton, Illinios, 1992)
12. <http://www.worldhistory.com/ancientrome.htm>

ТЪМНАТА СЪЩНОСТ НА ОТКРОВЕНИЯТА НА МОХАМЕД – 11а част

Започваме нашето допълнително критическо изследване на исляма с личността на Мохамед и неговите откровения, тъй като точно оттам е започнало всичко. Ако имаме намерение точно да разпознаваме духа на исляма, тогава трябва да започнем с основата му, трябва да разгледаме семето. Мохамед е създателят на исляма и мюсюлманите вярват, че той е единственият човешки инструмент, който е „получил” думите на Корана директно от Аллах. Тази глава ще разгледа същността на духовните неочаквани срещи на Мохамед, които са довели до кариерата му на „пророк“ и раждането на религията, която сега задържа вниманието на света.

РАЖДАНЕТО НА КОРАНА

Мюсюлманите вярват, че когато Мохамед е получавал откровенията, които са събрани, за да съставят Корана, той ги е получавал дума по дума директно от Аллах. По този начин се смята, че Аллах е действителният автор на Корана. Коранът е предназначен да се чете по такъв начин, сякаш Аллах говори директно в първо лице. На Мохамед се гледа просто като на човешки пратеник или пратеник на Аллах (*rasul-allah*). Както е казал един мюсюлмански теолог: „Пророкът е бил съвсем пасивен – всъщност не е бил в съзнание: Книгата в никакъв случай не е негова, нито мислите в нея, нито езикът, нито стилът: *всичко* е било от Бог, а пророкът само е бил записващ химикал”. [1] Тук има разлика с християнската гледна точка за същността и вдъхновеността на Библията. Християнското разбиране е, че Бог наистина е *вдъхновявал* авторите на Писанията да предадат Неговите мисли и думи, но всеки един автор е внесъл в тези Писания своя собствен индивидуален човешки стил и личност. Бог е използвал човешки представители като Свои съдове, но Той изобщо не ги е обсебвал. Както ще видим, не такъв е бил случаят с откровенията на Мохамед.

Карън Армстронг, известен и силно симпатизиращ на исляма и Мохамед автор, дава това описание за начина, по който е станала първата среща на Мохамед с това, което мюсюлманите вярват, че е било Гавраил (*Джибрил*) – „ангелът” в пещерата на *Хира*:

Мохамед бил откъснат от съня си в своята пещера на планината и се почувствал завладян от поразяващо божествено присъствие. По-късно той обяснил това неопируемо преживяване като казал, че един ангел го обгърнал в ужасяваща прегръдка и той се почувствал така, сякаш въздухът му е бил изтръгнат от тялото. Ангелът му дал кратка команда: „*Икра!*” (Цитирай!). Мохамед възразил, че не може да цитира; той не бил *кахин* (един от екстатичните пророци в Арабия). Но, казал той, ангелът просто отново го прегърнал, докато точно както си помислил, стигнал предела на силите си, и открил, че от устата му се изливат божествено вдъхновените думи на новото Писание. [2]

Армстронг обаче нарочно не споменава, че всъщност три пъти „ангелът” е задушавал Мохамед, искайки той да започне да цитира и Мохамед започнал да го прави чак след третия път.[3] Тази среща е в пълно противоречие с обичайния начин, по който протичат ангелските и божествените срещи в Библията, при които ангелите (или самият Господ) почти винаги започват разговора с утешителната фраза: „Не бой се” (Битие 15:1, 26:24, 46:3, Данаил 8:15-19, 10:12, 19, Матей 28:5, 10, Лука 1:13, Лука 1:26-31, 2:10, Откровение 1:17).

В такъв случай не трябва да се изненадваме, когато научим, че след тази ужасяваща и пълна с насилие среща на Мохамед с духа в пещерата, той повярвал напълно, че е

обладан от демон. Мохамед бил толкова объркан, че дори поискал да се самоубие. От превода, който Гилауме е направил на известната ранна биография на Мохамед от Ибн Ишак (*Sirat-Rasul*), четем:

И така, аз [Мохамед] започнах да цитирам, и той [Джибрил] се отдалечи от мен. Събудих се от съня си, и сякаш тези думи бяха записани на сърцето ми... За мен не е имало по-омразно Божие създание от [екстатичен] поет или обладан човек: Дори не можех да ги погледна. Помислих си: „Горко на мен, поет или обладан – Кураиш [племето и рода на Мохамед] никога няма да каже това за мен! Ще отида на върха на планината и ще се хвърля оттам, за да се убия и да намеря покой”. И аз тръгнах да направя така и когато вече бях стигнал до половината на пътя към планината, чух глас от небето, който ми каза: „О, Мохамед! Ти си Пратеник на Бог, а аз съм Джибрил (Гавраил)”. [3]

Споменаването на израза „поет или обладан” идва от схващането, което са имали Мохамед и неговите арабски съвременници. Те вярвали, че поетите създавали своята поезия под вдъхновението на демони. Ат-Табари, един от най-високо уважаваните ранни историци в исляма, казва: „Предислямските араби вярвали в демона на поезията и мислели, че великият поет е бил директно вдъхновяван от демони...” [4]

След това ужасно преживяване Мохамед се върнал вкъщи при жена си Хадиджа. Мохамед все още бил ужасно обезпокоен от тази среща:

Тогава Пратеникът на Аллах се върнал с вдъхновението, мускулите на врата му потрепвали от ужас, докато влязъл при Хадиджа и казал: „Покрийте ме! Покрийте ме!” Покрили го, докато минал страхът му, и после казал: „О, Хадиджа, какво става с мен? После ѝ разказал всичко, което станало, и казал: „Страхувам се, че нещо може да ми се случи”. [5]

Но не само Мохамед подозирал демоничния източник на своите откровения, очевидно много от съвременниците на Мохамед също вярвали, че неговите преживявания с откровенията са демонични и той е обладан от демон:

Те се отметнаха от него и казаха: „Подучен (от други), обладан човек!” Сура 44:14 (Юсуф Али).

И казваха: „Какво! Да се откажем ли от боговете си заради един обладан поет?” Сура 37:36 (Юсуф Али).

Очевидно дори е било необходимо Аллах да дойде, за да защити Мохамед и да отговори на критиците му в самия Коран:

Не, вашият сънародник [Мохамед] не е луд. Той видя него [Джибрил] на ясения хоризонт. Той не укрива тайните на невидимото, нито това е слово на прокълнат сатана (Сура 81:22-25).

Той [Коранът] не е реч на поет: малка е вярата ви! Той не е предсказание на гадател: колко малко размишлявате! Това е откровение от Господа на вселената (Сура 69:41, 42).

В такъв случай не е изненадващо това, че след прочитането на коментарите, които съвременниците на Мохамед са правели за него, както и след изучаването на същността на свързаните с откровения преживявания на Мохамед, много учени са се убедили, че Мохамед е бил или епилептик, или обладан от демон, или и двете.[6] След като

дискутира някои от конкретните физически феномени на преживяванията на Мохамед, Джон Гилкрайст, южноафрикански християнски автор и много известен авторитет по исляма, завършва своя анализ на различните физически феномени, които придружавали свързаните с откровения преживявания на Мохамед:

Трябва да се отбележи, че хората могат да бъдат подвластни на различни видове пристъпи, които много приличат на епилепсия. По време на живота на Исус при него доведоха едно младо момче, което беше „епилептик” (Матей 17:15) и което страдаше от крайни форми на епилепсия (неочаквано падаше на земята, гърчеше се и не можеше да говори). Няма никакво съмнение обаче, че тази епилепсия не е била обикновена, но причинена от демон, тъй като и на трите места, където е записана случката (в Матей 17, Марк 9 и Лука 9) се казва, че Исус изгони нечистия дух в детето и изцели момчето. Без да се налага осъждение върху Мохамед, въпреки това нека да се каже, че никой, който е подвластен на окултни влияния не може да осъзнае, че пристъпите, подобни на епилептични припадъци, са се случвали на определено време и вместо да причинят загуба на паметта, са имали точно обратния ефект и са оставяли силно въздействащи впечатления в ума на реципиента. Мисионерите навсякъде по света разказват случаи от точно такова естество. И до ден днешен подобни феномени не са нещо необичайно сред ориенталските екстатични и мистици и се разказват навсякъде. [7]

И така, докато апостол Петър описва преживяването на авторите на библейското Писание, като споменава за човеци, които са „говорили от Бога”, като са били, „движени от Святия Дух” (2 Петрово 1:21), преживяването на Мохамед е било много по-директно, екстатично и мрачно преживяване. Важно е да се отбележи, че никой от библейските пророци никога не се е съмнявал в източника на своите откровения. Преживяването на Мохамед се доближава много повече до преживяването на някой спиритист или човек, който се свързва с духове, отколкото до това на библейски пророк.

ДРУГИ СТРАННИ ФЕНОМЕНИ

Плашещите духовни срещи на Мохамед не приключили с гореописаните примери. При друг случай Мохамед бил „омагьосан”, като наистина вярвал, че има сексуални връзки с жените си, когато всъщност не е правел нищо подобно. Гилауме отбелязва как един мюсюлмански учен казва, че тази магия продължила цяла година. Този епизод от живота на Мохамед е добре документиран в ислямските свещени традиции. Предадено от Айша (Една от жените на Мохамед): „Магия действаше върху Пратеника на Аллах, тъй като той си мислеше, че има сексуални връзки с жените си, докато всъщност той нямаше”. [8]

Тази съвсем странна част от живота на Мохамед би трябвало да е достатъчна, за да накара да се замисли всеки човек, който може да е смятал Мохамед за истински пророк на Бог – или пък за най-великия от всички пророци, както твърдят мюсюлманите. Човек може да си направи извода, че Мохамед, за да изпадне в такова състояние на заблуда, всъщност, или наистина е бил обладан от демон, или е бил сериозно болен, или и двете. Като се имат предвид окултните случки, които определят началните „свързани с откровения” преживявания на Мохамед, не е трудно за човек с истинско духовно разпознаване да си направи някои изводи. Разбира се, тук контрастът е толкова ясен, когато погледнем към живота на Исус, който вместо да се поддава на някаква

форма на демонично влияние, освобождаваше много хора от всякакви подобни форми на опресия.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

И в последните изводи виждаме, че откровенията на Мохамед – семената, от които е поникнал ислямът, са започнали сред пълната с насилие и мрак духовна среща на Мохамед с някакво духовно същество в пещерата на Хира. Видяхме, че животът на Мохамед е съдържал периоди или на голяма заблуда, или на очевидна духовна опресия. Точно на това измерение от живота на Мохамед всъщност трябва да се обърне внимание, когато разработваме по-голямата тема в тази книга. Също така при опитите да се разпознае първоначалния духовен източник на исляма е важно не само да се види мрачната същност на първото семе, от което е изникнал ислямът, но дори и крайната му визия за бъдещето – неговият напълно узрял „плод”. Демоничните и антибиблейски откровения, които са започнали в пещерата на Хира, достигат своята кулминация с убийството на всеки еврей, християнин и немюсюлманин по света.

БЕЛЕЖКИ:

1. W.H.T. Gairdner, *Осъждане на Исляма*, (Foreign Mission Committee of the Church of Scotland, 1911) стр. 158.
2. Karen Armstrong, *Мохамед: Биография на Пророка* (Harper Collins Books, 1993), 46.
3. A. Guillaume, *Животът на Мохамед*, (Oxford University Press, 2001) стр. 106.
4. At-Tabari Том. 9, стр 167, бележка 1151.
5. Sahih Bukhari Том 6, Книга 60, Номер 478.
6. John Gilchrist, *Исус за мюсюлманите*, 1986, Benoni, Republic of South Africa. Онлайн версията озаглавена *Мохамед и Религията на Исляма* също е предоставена онлайн на адрес:
<http://answering-islam.org/Gilchrist/Vol1/3b.html>
- Също така за едно полезно разглеждане на демоничната дейност в живота на Мохамед вижте статията *Мохамед и демоните*, от Silas: <http://www.answering-islam.org/Silas/demons.htm>
7. Пак там. (Gilchrist).
8. Sahih Bukhari Том 7, Книга 71, Номер 660.

АНТИХРИСТКИЯТ ДУХ В ИСЛЯМА – 12а част

ДУХЪТ НА АНТИХРИСТ

Макар че вече обсъдихме действителната личност на Антихрист, Библията говори още и за *антихристски дух*. Освен директното споменаване на Антихрист в Библията, има още четири други примера, когато тази дума е употребена в по-общ смисъл от апостол Йоан. Във всеки от случаите тя е свързана с конкретен дух. Този дух се определя с отричането на някои съвсем конкретни аспекти на естеството на Исус и Неговата връзка с Бог Отец. Тук следват стиховете, които описват този „антихристски” дух:

По това познавайте Божия Дух: всеки дух, който изповяда, че Исус Христос дойде в плът, е от Бога. а никой дух, който не изповядва Спасителя, не е от Бога; и това е духът на Антихриста, за когото сте чули, че идва, и сега е вече в света (1 Йоан 4:2,3).

Кой е лъжец освен онзи, който отрича, че Исус е Христос? Такъв човек е антихрист, който се отрича и от Отца, и от Сина. Никой, който се отрича от Сина, няма нито Отца; а който изповядва Сина, има и Отца (1 Йоан 2:22,23).

Защото много измамници излязоха в света, които не изповядват идването на Исус Христос в плът. Такъв човек е измамник и антихрист (2 Йоан 1:7).

От тези стихове научаваме, че *антихристът* е дух, който е определен като „лъжец” и „измамник” и който конкретно отрича следното:

1. Че Исус е Христос/Месията (Спасителят/освободителят на Израел и на света).
2. Отец и Сина (Троицата или това, че Исус е Синът на Бога).
3. Че Исус дойде в плът (Въплътяването – че Бог стана човек).

ДУХЪТ НА АНТИХРИСТ В ИСЛЯМА

Религията на исляма, повече от всяка друга религия, философия или система от вярвания, отговаря на описанието за духа на Антихрист. Ислямската религия има за един от главните си приоритети да отрича съвсем конкретно всички гореспоменати факти по отношение на Исус и Неговата връзка с Отец. На практика съвсем обективно може да се каже, че ислямът буквално е пряка полемична реакция срещу горните основни християнски доктрини. Що се отнася до горните точки обаче, мюсюлманите много бързо ще започнат да спорят, че ислямът учи, че Исус наистина е Месията. Но това на практика е просто хитруване. Макар да е вярно, че ислямът действително запазва титлата „Месия” за Исус, когато човек помоли някой мюсюлманин да даде определение какво всъщност означава званието „Месия”, дадените определения винаги са неясни и напълно лишени от всякакво месианско съдържание. При исляма Исус е само един пророк в една много дълга редица от пророци. Ако говорим библейски обаче, ролята на Месията, наред с другите неща, е свързана с това да бъде Божествен Свещенически Спасител, Освободител и Цар на евреите. Както видяхме в по-предните глави относно мюсюлманския Исус, вместо да бъде Месия, който спасява или освобождава Израел и всичките му верни последователи по всякакъв начин, в ислямските традиции Исус, напротив, се връща, за да поведе враговете на Израел срещу самия Израел в битка, и да убие или смени вярата на всички юдеи и християни. Това би било равносилно да наречем Адолф Хитлер, а не Моисей, избавител на Израел. Засега виждаме, че апостол Йоан ни осведомява, че точно преди да настъпи последният час, един съвсем конкретен „дух” ще властва над земята. Този дух ще отрича много от основните библейски доктрини, свързани с това кой е Исус и какво е дошъл да направи. Ислямът идеално въплъщава този дух.

ТАУХИД И ШИРК

За да разберем правилно духа на Антихрист на исляма, има две доктрини, които първо трябва да разберем. Първата се нарича *таухид*. Това е най-същественото вярване при исляма. Таухид е свързан с вярването в абсолютното единство на Бога. Ислямът се придържа към възможно най-стриктната форма на унитарния (отричащ светата троица-бел.пр.) монотеизъм. *При исляма Бог е абсолютно сам*. За да разбере обаче таухида, човек трябва да разбере, че той е нещо повече от една доктрина. При исляма вярването в таухид е абсолютна заповед. И ако придържането към таухид е най-висшата и важна заповед в исляма, то най-големият грях се нарича *ширк*. Ширкът е противоположното на таухид. По същество представлява идолопоклонство. От информационното писмо

„Покана за ислям”, публикувано от една мюсюлманска група от Торонто, четем едно много показателно твърдение, което ни помага да разберем точно как мюсюлманите възприемат ширка:

Убийство, изнасилване, малтретиране на дете и геноцид. Всичко това са някои ужасяващи престъпления, които се случват в нашия свят днес. Мнозина биха си помислили, че това са възможно най-тежките нарушения, които биха могли да бъдат извършени. Обаче съществува нещо, което надминава всички тези престъпления, взети заедно: това е престъплението на ширка.[1]

Ето защо мюсюлманите считат, че да вярват в Троицата или да приписват божественост на Исус са сред възможно най-големите грехове. Всъщност вярата в тези основни християнски доктрини е нещо повече от обикновен грях; *тя е най-ужасното от всички престъпления!* В мюсюлманската представа ширк е свързан не само с вярванията на политеистите, или езичниците, но и с основните исторически доктрини на християнската вяра. По-надолу ще изследваме тези три основни доктрини и как конкретно ислямът ги отрича.

ИСЛЯМЪТ ОТРИЧА СИНОВСТВОТО НА ХРИСТОС

Ислямската религия има като едно от основните си вярвания директно отричане на Исус като Син на Бога. Това отричане се среща няколко пъти из целия Коран:

Богохулстват онези, които казват, че Бог е Христос, синът на Мария. Сура 5:17 (Юсуф Али).

Рекоха: „Бог се сдоби със син!” – Слава на Него! Той е самодостатъчен! Негови са всички неща на небесата и на земята! Нямайте довод за това! Нима говорите за Аллах, каквото не знаете? Сура 10:68 (Юсуф Али).

И рекоха: „Всемиловичият се сдоби със син!”. Вие изрекохте ужасно богохулство. Небесата биха се разтърсили и земята – разцепила, и планините – сгромолясали в руини. Защото приписват на Всемиловичия да има син. Не подобава на Всемиловичия да има син. Сура 19:88-92 (Рашад Халифа).

...и рекоха християните: „Христос е синът на Аллах”. Това те го изричат, приличат в думите на невярващите от преди. *Проклятието на Аллах да бъде върху тях: как така те се подлъгват далече от истината!* Сура 9:30 (Юсуф Али).

Коранът буквално произнася проклятие върху онези, които вярват, че Исус е Син на Бога. Хората които казват такива неща, произнасят „ужасно богохулство” или са оприличени на „невярващи” или неверници. Следователно несъмнено в това отношение ислямът е религиозна система на Антихрист. Спомняте ли си коментарите на Джим Хастингс от първата глава? Той е бил стажант свещеник, който се обърнал към исляма. „Нещото, което винаги съм разбирал, е, че има един Бог, той няма равни, *той няма нужда от син, който да дойде и да му свърши работата.*” Ислямът се опитва да създаде една приемлива форма на монотеистично поклонение, но не само изхвърля най-съществените аспекти от спасителното взаимоотношение с Бога, но и буквално съществува, за да се противопоставя директно на тези неща и дори ги нарича най-висши форми на богохулство. „Далеч да бъде от Бога, че трябва да има Син!” Тези думи обкръжават вътрешността на джамията Купола на Скалата в Ерусалим. Това е същото място, където от векове Божиите хора, евреите, са се покланяли в Храма си в

очакване на своя Месия. Това е също така и мястото, откъдето Исус, *Синът на Бога* и еврейският Месия един ден ще царува над земята. Ислямът буквално е построил монумент на крайно незачитане на тази бъдеща реалност.

ИСЛЯМЪТ ОТРИЧА ТРОИЦАТА

Същото твърдение, че богохулстват, се отнася и за онези, които вярват в Троицата:

Вършат богохулство онези, които казват: Аллах, това е третият от Троицата: защото няма друг Бог освен Единствения Аллах. И ако не престанат да говорят това слово (на богохулство), болезнено мъчение ще сполети богохулниците сред тях. Сура 5:73 (Юсуф Али).

По този начин вярата в Троицата също е определена като богохулство. Но кое е „болзененото мъчение“, което ще сполети онези, които вярват в такива неща? Е, както видяхме в предишните глави, много мюсюлмани по ирония очакват техния вариант на Исус да се завърне и всъщност да убие тези „политеистични, вярващи в Триединството християни“.

Но Коранът не спира само с отричането, че Исус е Син на Бога или че Бог съществува като Троица.

ИСЛЯМЪТ ОТРИЧА КРЪСТА

Със сълзи на очи апостол Павел предупреждава филипяните, че: „мнозина живеят като врагове на Христовия кръст“ (Филипяни 3:18). Следователно не би трябвало да ни учудва, че ислямът отрича също така най-централното събитие от цялата история на изкуплението: разпъването на Исус на кръст. Говорейки за евреите от дните на Исус, Коранът казва:

И изричаха (самохвално): „Ние убихме Христос Исус, сина на Мария, Пратеника на Аллах“; но не го убиха и не го разпнаха, а само така им бе направено да изглежда. И които са в разногласие за това, са пълни със съмнения и нямат никакво (сигурно) знание, а само предположение, което да следват, защото със сигурност не го убиха те: Да, възнесе го Аллах при Себе Си; и Аллах е Всемогъщ, Премъдър. Сура 4:157-8 (Юсуф Али).

Сред специалистите по исляма всъщност има множество противоречащи си теории по отношение на точно какво се е случило с Исус. (Защото по ирония по този въпрос именните са тези, които имат само „предположение, което да следват.“) Но въпреки неспособността на мюсюлманите да постигнат някаква форма на споразумение по отношение на това, което се е случило с Исус, те са доста единодушни поне по един въпрос: Той не е бил разпнат! Този откъс от Корана показва съвсем ясно поне това.

КАК ВЛИЯЕ ДУХЪТ НА АНТИХРИСТ НА ИСЛЯМА ВЪРХУ МЮСЮЛМАНИТЕ?

И така, виждаме, че ислямът съвсем конкретно и съвсем целенасочено отрича и трите специфични доктрини, които апостол Йоан установява като определящи за духа на Антихрист. А Коранът не само отрича тези доктрини, но в действителност изразява крайно презрение към тях, като проклина онези, които вярват в тези неща. И ги обвинява в богохулство. Но как тези становища се отразяват върху мюсюлманите? Това твърдение може да изглежда доста силно, но през всичките ми години на

евангелизиране, диалог с хора от различна вяра и свободни разговори с хора, които не са християни, двете групи, на които лично аз съм свидетелствал и които изразяват най-силно презрение и подигравка към благовестието, са били сатанистите и мюсюлманите. (Да, вярвате или не, съм имал доста ангажирани разговори с повече от няколко сатанисти.) А сега, искам да заявя съвсем ясно, че по никакъв начин не се опитвам да оприлича мюсюлманите със сатанистите в каквото и да било отношение. Срещал съм множество чудесни и много порядъчни мюсюлмани, които никога не са изразявали под каквато и да било форма явно незачитане на християнската доктрина, дори и тайно да са имали такова отношение. Но говоря истината, когато казвам, че от гледна точка на личния ми опит с набезите над свидетелството на евангелската вест, само сатанисти и мюсюлмани са изразявали такава силна степен на злобно отблъскване. Въпреки че наистина има много религии и системи от вярвания, които не са съгласни с доктрините на християнството, много от тях дори не вярват в Бога, единствено ислямът играе ролята на религия, чиято цел на съществуване е да отрича основни християнски вярвания. И, разбира се, следвайки водителството на Корана, трите доктрини, които мюсюлманите най-остро и често нападат и подиграват, са доктрините за триединството, божественото възплъщаване и изкупителната жертва/разпване на Исус. Наскоро видях предложението на един мюсюлманин от група за дискусии по интернет за стикер за кола. То гласеше: „Божествена лудост: Бог умря на кръста, за да спаси собственото си творение от собствения си гняв”. Един мюсюлмански приятел настояваше да наричат Исус „сандвичът бог-човек”. Издържал съм безброй обвинения, че вярвайки в историческия християнски Бог, по нищо не се различавам от един езически политеистичен идолопоклонник. Много пъти са ми казвали, че доктрината за изкупителната жертва на Исус е толкова архаична и езическа, колкото принасянето на човешки жертви на някакъв „бог вулкан”. Бил съм обвиняван, че вярвам в Бог, който е „садистичен и малтретира деца”. Виждал съм опити да се оприличи Исусовата смърт на кръста с бомбено самоубийство. Понасял съм дори подиграване на християнския Бог като „крвожаден вампир”.

Ако сте християни и обичате Бога, сигурен съм, че тези твърдения ви наскърбяват така, както наскърбяват и мен, и се извинявам, че ги разказвам. В никакъв случай не споделям за тези нападки, за да предизвикам лоши чувства срещу мюсюлманите. Моля ви, не изпадайте в подобни чувства! Причината да разкажа тези примери е да ви запозная с очевидния дух на Антихрист, който обитава в религията на исляма и който много мюсюлмани в резултат проявяват. При това положение не би следвало да ни изненадва откритието, че едно от описанията на Антихрист е, че той ще се радва да изговаря ужасни богохулства срещу Бога на Библията:

Царят ще действа според волята си. Той ще... говори надменно против Бога на боговете (Данаил 11:36).

Той ще говори думи против Всевишния и ще угнетява светиите Му (Данаил 7:25).

Самият Коран изказва подобни богохулства. Като човек, който постоянно води разговори с много мюсюлмани от цял свят, мога да свидетелствам, че отявленият дух на Антихрист, който видяхме изразен в горните пасажи от Корана, доста често избухва в открито пренебрежение и крайно презрение не само към християнските вярвания, но и към самите християни. Макар че не винаги случаят е такъв, трябва ли наистина да се изненадваме, когато мюсюлмани извършват актове срещу онези, които Коранът

проклина като идолопоклоннически и неверни богохулници? И ако сме реалисти, трябва ли да очакваме бъдещето на исляма да се даде на онези мюсюлмани, които се отъждествяват с присмеха на Корана към християните, или на онези, които проявяват добронамерено отношение, въпреки проклятията на собствената си свещена книга?

И накрая, що се отнася до това дали ислямът е конкретно въпросната система на Антихрист, за която говори Библията, няма никакво съмнение, че тази втора по големина и най-бързо растяща религия в света е и е била от самото си начало квинтесенцията на самия дух на Антихрист, за който ни предупреждава апостол Йоан.

БЕЛЕЖКИ:

<http://www.troid.org/articles/islaamicinfo/Islaamingeneral/shirk/theultimatecrime.htm>